İncil Öğretiyor Serisi



Mesih İsa'nın en önemli işi hakkında kişisel çalışma notları

Mesih İsa'nın Ölümü ve Dirilişi

Mesih İsa'nın Ölümü ve Dirilişi

Mesih İsa'nın en önemli işi hakkında
kişisel çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 1995
Revised in 2013
Turkish edition Copyright © 2017

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2017

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society, Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 4

İçindekiler

Başlangıç.....1

Bölüm 1: Mesih İsa'nın Son Günleri.....3

Bölüm 2: İhanet Ve Tutuklanma 21

Bölüm 3: Haçlanmaya Mahkum 37

Bölüm 4: Mesih İsanın Ölümü.....49

Bölüm 5: Mesih İsa'nın Ölüm Nedeni.....61

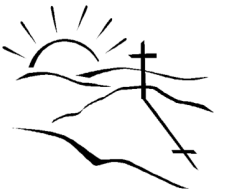
Bölüm 6: İsa Mesih'in Dirilişi 75



Başlangıç

Bu kitapta Mesih İsa hakkındaki önemli gerçekleri öğrendiğinizde, O'nun sizlerin Kurtarıcınız olmasını daha iyi anlayacaksınız. Her bölümde işaretlenmiş (*) bölümler, sizlere öğreneceğiz konuları göstermektedir.

Tanrı sizlere Mesih İsa hakkında daha fazla öğrenmeniz için yardım etsin; sizlerin sonsuz yaşamınız olsun diye Mesih'in işlerini anlamanız için Tanrı sizleri bereketlesin.



Bölüm – I

MESİH İSA'NIN SON GÜNLERİ

Hiç kimse ölmek istemez. Bununla birlikte her birimiz bir gün öleceğiz. Ölüm, kaçınılmazdır.

Ölmeyi arzu eden birisini düşünebiliyor musunuz? İdama mahkum bir kişinin, valilik makamında, valinin bu kişiye özgürlük sunarken onun bu isteği geri çevirmesini hayal edebiliyor musunuz?

İsa Mesih'in tam olarak yaptığı şey de bu idi. Bu kitapçıkta, Mesih'in ölümünün ne şekilde ortaya çıktığını öğreneceğiz. Ayrıca, O'nun neden öldüğünü de araştıracağız.

Bu ilk bölümde, Mesih'in ölümünden önceki son haftada neler olduğuna bakacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* İsa'nın düşmanları kimler olduğuna;

* O'nu neden öldürmek istediklerine;

* Fısıh Bayramının (hamursuz bayramının) neden önemli olduğuna.

Belki de İsa Mesih'in yaşamını ve öğretileri hakkında okumuş ve araştırmış olabilirsiniz. Belki de O'nun, Tanrı'nın Oğlu olduğunu biliyorsunuz. Mesih İsa bu dünyaya günahlardan kurtaran Kurtarıcı olarak gelmiştir.

Eski çağlarda sadece bir halk, Tanrı'nın bir Kurtarıcı göndereceği vaadine inanmaktaydı. Bu, Yahudi halkı idi. Onlar, gelen Kurtarıcı'yı Mesih olarak adlandırmaktaydı. "Mesih" kelimesinin anlamı, Tanrı'nın [özel bir görev için] seçtiği kişi idi. Yahudiler bu Kurtarıcı Mesih kişisini yüzlerce senedir beklemekteydi.

Tanrı halkı oldukça uzun bir süredir beklemekteydi. Yahudilerin bir çoğu, Mesih'in

neler yapacağı konusunda tuhaf düşüncelere sahip idi. Farklı grupların Mesih hakkında farklı düşünceleri ve ümitleri vardı. Bu düşüncelerin üç tanesi ön plana çıkmaktadır.

Birincisi, sıradan insanların düşüncesi idi: Onlar Mesih'in dünyada hüküm süreceği büyük bir krallığın gerçekleşeceğine inanıyordu; Mesih gelince Yahudilerin tüm dünyada egemen olmalarını sağlayacaktı. Mesih İsa dünyadaki hizmeti süresince, böyle bir Mesih görmeyi isteyen çok kimse vardı.

O dönemde Romalılar, Yahudiler'in topraklarını ele geçirmişlerdi. Bir Romalı vali, Pontius Pilatus onları yönetmekteydi. Vali, Yahudiler'den vergi toplayıp Roma İmparatorluğunun başkenti Roma'ya göndermekteydi. Roma orduları, Yahudilerin topraklarının her yerinde bulunmaktaydı. İnsanlar Romalılar'dan nefret etmekte ve gitmelerini istemekteydi. Mesih'in de, diğer Yahudiler'in isteği olan Romalılar'dan özgürlük konusunda gereken şeyleri yapacağından emindiler; Mesih'in, Romalılar'ı o topraklarından kovacağını düşünüyorlardı.

İkinci grup insanlar Ferisiler idi. Onlar da, Mesih'in bir hemen gelmesini istemekteydi. Fakat Ferisiler, Mesih'in kendilerini sadece Romalılar'dan kurtarmasını değil, Mesih'in onları özel olarak onurlandıracağını ve onların ne kadar iyi ve kutsal insanlar olduklarını onaylayacağını düşünmekteydiler.

Ferisiler kendilerinin kutsal kimseler olduklarına inanan ve gururla yaşayan kimselerdi. Onlar Kutsal Yasa'ya tamamen itaat ettiklerini düşünmekteydiler. Bunun yanında Tanrı'nın Yasası'na kendi kurallarını da ilave ederek, herkesin bunlara uymasını beklediler (Ferisiler Yasa'yı korumak ve mükemmel bir şekilde Yasa'yı yerine getirmek için 613 adet kural belirlemişlerdi –bu kuralların nasıl uygulanacağına dair ayrıca belirlenmiş kurallar da vardı).[1] Ferisiler, kendileri gibi gururlu bir Mesih görmeyi arzu etmekteydiler.

Üçüncü grup insanlar, Yahudi dininden sorumlu olan başkahinlerdir. Bunların lideri konumundaki başkahin Kayafa adında bir kişi

---

[1] Matta 23:16 krş. 17; (Matta 23:18 krş. 19-20); Markos 7:4... Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar (Markos 7:8-13).

idi. Bunların güç merkezi, Tanrı'nın Yeruşalim'deki büyük tapınağı idi. Bu kişiler, Yahudiler arasında büyük bir güce sahip idi. Kendi egemenliklerini muhafaza edebilmek için ellerinden geleni yapmaktaydılar. Bazen kendi amaçları için Romalılar ile işbirliği bile yapmaktaydılar.

Başkahinler bir Mesih'in gelmesini istemiyorlardı. Romalılar'ın bundan hoşlanmayacağını düşünüyor ve Roma ordularının Yahudi halkını ortadan kaldıracaklarından korkuyorlardı. Böyle bir durumda ise başkahinler ise kendi güçlerini kaybedecekti. Her hangi bir Yahudi'nin, kendisini Mesih olarak ilan etmesini istemiyorlardı. Çünkü bu durum başkahinler için çok tehlikeli olacaktı.

— Genelde insanlar Mesih'in dünyasal bir kral olarak geleceğini düşündüler.
— Ferisiler gurura düşmüş kimselerdi ve Mesih'in onların sırtlarını sıvazlamasını istediler.
— Başkahinler, eğer Mesih gelirse Romalılar'ın bütün ülkeyi yok edeceğini düşündüler.

Sıradan Yahudiler, Mesih'in dünyasal bir kral olmasını istiyordu. Ferisiler, Mesih'in kendilerinden gurur duymalarını istemekteydi. Başkahinler, hiçbir durumda bir Mesih istememekteydiler. Bunlar, ölümünden önce, Mesih İsa Yeruşalim'e girdikten sonra, son hafta boyunca İsa'yı öldürmeyi planlayan kişilerdi.

Mesih İsa, kalabalık bir şehre (Yeruşalim) geldiğinde Fısıh bayramı kutlanmaktaydı. Fısıh, onlar için önemli bir kutlama idi. Bu, bugün Hristiyanlar için Noel (Mesih İsa'nın Kutlu Doğuş Bayramı) kadar önemli idi. Fısıh, onların ulus olmaya başlaması ile ilgiliydi.

Mesih İsa'dan on dört yüzyıl önce, Musa'nın günlerinde, Yahudiler Mısır topraklarında köle idi. Tanrı, Mısır kralını cezalandırmak amacıyla on felaketi Mısır'a göndererek onları özgür kıldı. Son felakette Tanrı, Mısır'da ilk doğanları öldürmek üzere ölüm meleğini gönderdi.

Tanrı, Yahudiler'in kusursuz bir kuzu alıp, onu kesmelerini ve kanını kendi kapılarının sövelerine sürmelerini istedi. Kuzuyu pişirip etlerini yediler. Ölüm meleği kapı üzerine

sürülmüş kanları görünce, kurban ölümün gerçekleştiğini görecekti. Böylelikle ölüm meleği bu evlere dokunmadan, onların üzerinden geçip gidecekti.

Bu olaydan sonraki her yıl dönümü, Fısıh bayramı olarak bilinen bu kurtuluş, ulusal bir bayram olarak kutlanmaktaydı. En iyi ve kusursuz kuzularını kesmiş ve etlerini yemişlerdi. Ve her bayramda böyle yaparak, kurban kuzusunun kendilerini nasıl ölümden koruduğunu ve kendilerini kölelikten özgürlüğe nasıl çıkardığını hatırladılar. Benzer şekilde, İsa'nın ölümü de bizleri sonsuz ölümden kurtarmakta ve bizi günahın esaretinden özgür kılmaktadır.

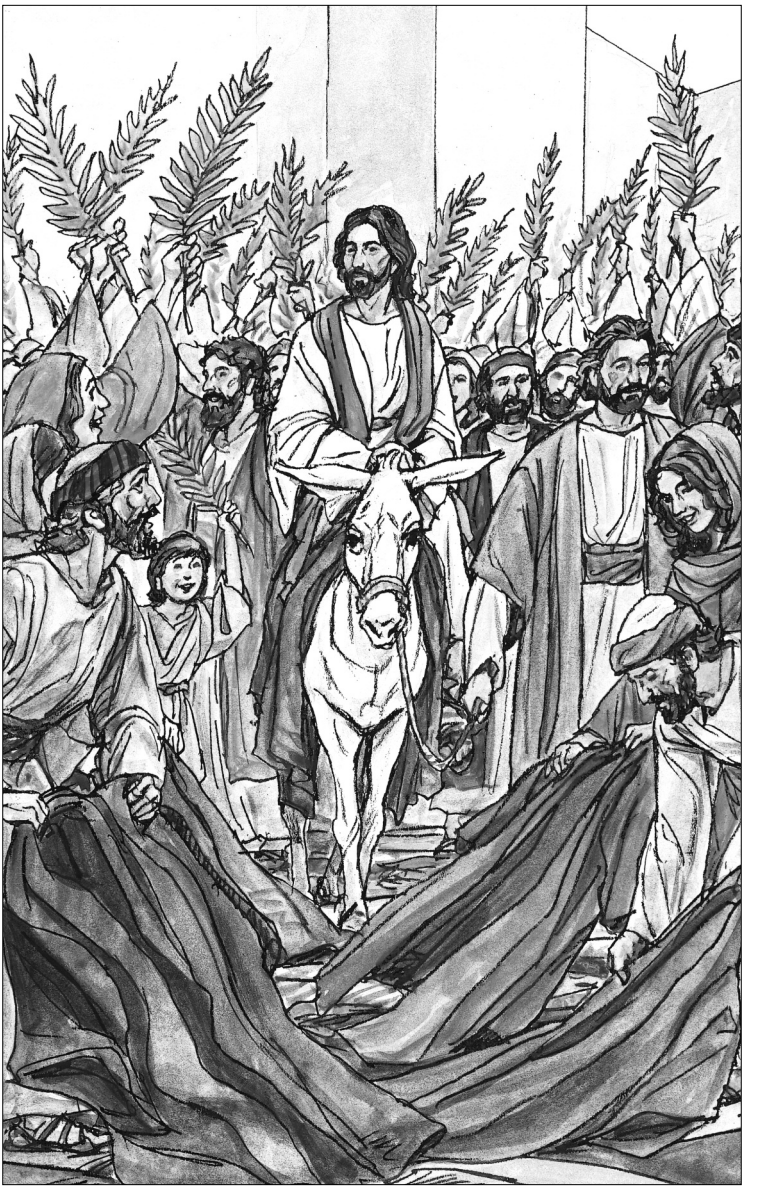
— Fısıh Bayramından birkaç gün önce Mesih Yeruşalim'e girdi.
— Bu bayramda Musa'nın günlerinde İsrail halkının kölelikten nasıl kurtulduğu hatırlanıp kutlanırdı.
— İsrail halkı bir kuzu kurban edip kanını kapılarının sövelerine sürdüler. Kan ile işaretlenmiş olan evlere ölüm meleği dokunmadı.

— Mısır'dan kurtuluş olayının her yıldönümünde halk kusursuz bir kuzu kurban edip bu olayı hatırlardı.

Mesih İsa, Fısıh bayramından önce Pazar günü Yeruşalim'e girdi. İnsanlar, Musa'nın günlerinde Mısırlılar'dan nasıl kurtulduklarını hatırlıyorlardı. Şimdi ise Romalılar'dan kurtulmuş olacakları günleri ümit etmekteydiler.

İsa Yeruşalim'e girdiğinde, bir çok mucize gerçekleştiren biri olarak tanınmaktaydı. Mesih İsa, kendisinin Tanrı'dan geldiğini kanıtlamıştı. Sokaktaki insanlar O'dan ve yaptığı şeylerden etkilenmişti. Mesih İsa'nın, bekledikleri kral olduğundan emindiler.

Mesih İsa, Yahudiler'in Kralı olduğunu bilmekteydi. Fakat O dünyasal bir kral olmak istemiyordu. Eski zamanlardaki peygamberler, gelecek olan bu Kurtarıcı'nın sonsuz bir kral olacağını söylemişlerdi. Peygamberlerden bir tanesi, İsa geldiğinde O'nun sonsuz olan krallığını belirlemeye yardımcı olacak bir peygamberlik yapmıştı. Mesih İsa'nın Yeruşalim'e gururlu ve dünyasal bir kral olarak değil, yumuşak huylu bir kimse olarak



Mesih İsa Yeruşalim'e giriyor
(Palmiye Pazarı –Karşılama Pazarı)

gireceğini söylemişti. Yeruşalim'e girerken, gösterişli bir atın üzerinde değil fakat mütevazi bir eşek üzerinde olacağını söylüyordu.

Böylece Mesih İsa, ufak bir köyden bir eşek ödünç alarak, Yeruşalim'e onun sırtında girdi. Sokaktaki insanlar bunu heyecanla izlediler.

İnsanlar, Mesih İsa'ya eşlik ederek O'nu bir kahraman gibi karşıladılar. Halk krallarının gelişini bağırarak ve övgüler söyleyerek karşıladılar. Geldiği yolun üzerine kendi giysilerini attılar ve palmiye dallarını O'nun yoluna serdiler. Bu güne Palmiye Pazarı (ya da Karşılama Pazarı) denmesinin nedeni budur.

— Halk bir sıpa üzerinde Yeruşalim'e giren Kurtarıcı Mesih'i dünyasal bir kral gibi karşıladı.
— Fakat Mesih İsa sonsuz bir krallığın temsilcisiydi.
— Her Paskalya (Diriliş) bayramı öncesinde, Mesih'in Yeruşalim'e girişinin hatırlandığı Pazar gününe Palmiye Pazarı diyoruz.

Ferisiler toplu olarak bu olaydan memnun olmadılar. Diğer yandan Kurtarıcı İsa, halkın

istediği türden bir Kurtarıcı Mesih değildi. Mesih İsa bu şekilde düşünen bir halkı gururlandırmayacaktı. Kendi yasalarının, Tanrı'nın yasaları kadar önemli olduğunu ve hatta bazen daha da önemli olduğunu düşündükleri için, Mesih İsa zamanının çoğunu onların yanlış öğretişlerini eleştirmek ve düzeltmekle geçirmekteydi. Ferisiler, kalabalıkların Mesih İsa'yı bir kral gibi karşıladıklarını gördüklerinde bu duruma kızmışlardı. Bazıları Mesih'i karşılayan kalabalığa girmeye çalıştı ve O'na "İnsanların bu şekilde davranmalarına engel ol" diyerek kalabalığı döndürmeye çalıştılar. Fakat İsa ise şöyle cevap verdi, "Eğer susacak olsalar, ayaklarınızın altındaki taşlar bağırmaya başlarlar!"

Başkahinler, Mesih İsa'nın kendi şehirlerine bu şekilde girmiş olmasından hoşnut olmamışlardı. Romalı vali Pontius Pilatus'un şehirde olduğunu bilmekteydiler. Romalı askerler, Tapınağın yanındaki kendi kışlalarında bulunmaktaydı. Başkahinler, insanların bir ayaklanma başlatmalarından korkuyorlardı. Bu durumda vali Pilatus Romalı askerleri göndererek bir çoğunu kılıçtan geçirecekti. Bu

yüzden “Bu İsa’yı durdurmalıyız, tüm dünya O’nu karşılamak için koşuyor!” diye şikayette bulunuyorlardı (Yuhanna 11:47-48).

Fakat başkahinlerin bir planı vardı. Liderleri başkahin Kayafa birkaç hafta önce bunu teklif etmişti. İsa hakkında endişe etmekteydiler. İsa’nın bir isyana sebep olacağından ve Pilatus’un Yahudileri katledeceğinden emindiler. Kayafa, “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygundur” demişti:

> Yuhanna 11:47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul’u toplayıp dediler ki, “Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.” 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. 50 “Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?” 51-52 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsa’nın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrı’nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

Böylece Mesih İsa'nın tutuklanıp öldürülmesi için çalışacaklardı. Ayrıca kendilerine yardıma hazır olan ve İsa'ya yakın bir kişiyi tanıyorlardı. Mesih İsa'nın gittiği her yerde O'na eşlik eden on iki havarisi vardı. Bunlardan biri Yahuda İskariyot olup para işlerinden sorumlu idi. Bu kişi, Mesih İsa'yı başkahinlere teslim etmek için, onlarla otuz gümüş sikke üzerinden anlaşmıştı. "Fakat, Fısıh'ın bitmesini bekleyelim" dediler. Tüm ziyaretçilerin Yeruşalim'i terk etmelerini beklemeleri durumunda bu insanların sebep olacağı büyük kargaşa gerçekleşmeden İsa'yı öldürebileceklerdi.

— Ferisler çoğunlukla Mesih İsa'dan nefret ediyorlardı, çünkü İsa onların yanlış öğretişlerini eleştiriyordu.
— Başkahinler Mesih İsa'nın tutuklanması ve öldürülmesi sırasında büyük bir karışıklık çıkacağından korkuyorlardı.
— Ferisiler ve başkahinler Mesih'in Fısıh bayramından sonra öldürülmesinin uygun olacağını düşünüyorlardı.
— Mesih'e ihanet edip O'nu ele vermesi için Yahuda İskariyot ile anlaştılar.

Fısıh'tan önceki gün İsa, başkahinlerin ve Ferisilerin kendisini sevecekleri hiçbir şey yapmadı. Haftaya, Tanrı'nın Tapınağını temizlemekle başladı. Başkahinler, tüm tüccar ve para tacirlerinin, tapınağın etrafında tezgah kurmalarına izin vermekteydi. Bu durum, ziyaretçilerin Tanrı'ya odaklanmalarını güçleştiriyordu, bu sebeple İsa bunların tümünü Tapınağın etrafından kovdu. Onlara, "Evim dua evi olacak diye yazılmıştır. Fakat siz onu haydut inine çevirdiniz" diye bağırdı. (Luka 19:46).

İsa sonraki birkaç günü Tapınakta vaaz vererek ve öğreterek geçirdi. Başkahinler ve Ferisiler O'na hileli sorular sormak için gelmeye devam ettiler. Onlar, İsa'nın söyledikleri ile sokaktaki insanları kızdıracağını ümit etmekteydi. Belki de Romalılar aleyhine bazı şeyler de söyleyebilirdi. Bu durumda da Vali Pontius Pilatus da O'nu ölüme mahkum edebilirdi.

Fakat İsa'yı kendi sözleri ile tuzağa düşüremediler. Bunun yerine Mesih İsa başkahinlerin ve Ferisilerin, Tanrı'nın isteklerine nasıl itaat etmediklerini gösterdi. Daha sonra

İsa, dinlenmek üzere şehirden ayrıldı. Fısıh günü olan Perşembeye kadar geri dönmedi.

— İsa tapınaktaki para bozanların ve ticaret yapanların masalarını devirip onları kovdu.
— İsa'nın düşmanları hileli sorularla O'nu tuzağa düşürmeye çalıştılar.
— Fakat İsa Mesih kendisine düşman olan başkahinlere ve Ferisiler'e konuşmaya devam etti.
— Bir süre için Yeruşalim'den ayrılan Mesih İsa Perşembe günü yeniden kente girdi.

Bölüm Özeti – 1

Yahudi halkı yüzlerce yıldır bir Kurtarıcı bekliyordu. Onlar bu kişiyi, Tanrı'nın seçtiği kişi anlamına gelen Mesih olarak adlandırmaktaydı. Yüzyıllar boyunca, gelecek olan Kurtarıcı hakkında halk farklı görüşlere sahip oldu. Halkın çoğunluğu, Kurtarıcının dünyasal bir kral olarak geleceğini, Roma yönetimini ve askerlerini topraklarından kovacağını düşünüyordu. Ferisiler kendilerinin kutsal olduklarını düşündükleri için Mesih gelince onların iyiliklerini öveceğini düşünüyorlardı. Başkahinler ise Mesih'in gelmesi durumunda Romalılar'ın kendi uluslarını yok edeceklerinden ve topraklarını kaybedeceklerinden korktukları için, Mesih'in asla gelmemesini umuyorlardı.

İsa Yahudilerin kralı idi fakat O, insanları kendi günahlarından kurtaracak olan sonsuz bir kraldı. Yahudilerin başkenti Yeruşalim'e, Fısıh kutlaması için gelmişti.

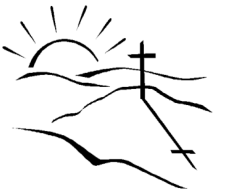
Fısıh bayramı, Yahudi halkının peygamber Musa'nın günlerinde ölümden ve kölelikten nasıl kurtulduklarını hatırlayıp kutladıkları bir

bayramdı. Tanrı onlara, bir kuzu kesmelerini ve kendilerinin ölümden kurtarılması için kanlarının kendi evlerinin kapılarına ve kapı sövelerine sürmelerini söylemişti. Bu olayın her yıldönümünde, Yahudiler kendilerinin yerine kurban kuzusunun ölümü sayesinde, Tanrı'nın kendilerini ölümden ve kölelikten nasıl kurtardığını hatırlamak üzere bir kuzu kurban edip yediler.

Mesih İsa şehre bir Pazar günüde girdi. Halk O'nun geldiği yola sermek üzere palmiye dalları serdikleri için bu güne Palmiye Pazarı da denilmektedir. Kutsal Kitap'taki bir peygamberlik sözü, Kral-Mesih'in şehre bir eşeğin sırtında gireceğini söylediği için, Mesih'in Yeruşalim'e girişinde bu peygamberlik yerine gelmiştir.

Mesih Yeruşalim'e girince tapınağın etrafından para tacirlerini ve dükkan sahiplerini kovdu ve orada Yahudiler'e vaaz verdi. Düşmanları ise O'nu hileli sorularla tuzağa düşürmek istiyordu fakat bunu yapamadılar. Başkahinler, Mesih İsa'yı tutuklatıp öldürtmek üzere bir plan yaptılar. İsa'ya ihanet etmeye hazır olan Yahuda İskariyot adında bir kişiyi de

tanıyorlardı. Fakat Fısıh'ın bitmesini beklemek istiyorlardı, böylece halk olan bitenden haberdar olmayacaktı.



Bölüm – 2

İHANET VE TUTUKLANMA

İsa hiçbir suç işlemediği halde tutuklanmıştı. Tutuklanmasının sebebi, düşmanlarının kendisini izlemekte olduğu yoldan vazgeçirmek istemeleri idi. Kolay bir biçimde kaçabilir ve gizlenebilirdi. Fakat bunun yerine sessiz bir şekilde kendisini tutuklamak için gelen askerlere teslim oldu. O, bu şekilde davranıyordu çünkü günahlarımız için ölmeye istekliydi.

Fakat İsa başkalarının, kendisini sadece sıradan bir mahkum olarak düşünmelerini istemiyordu. Kendisinin yaşamakta olduğu her şeyin rastgele değil kontrol altında olduğunu

kanıtlamıştı. Bunu, bu bölümde tekrar ve tekrar göreceğiz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* İsa tutuklandığında, takipçilerinin her birinin ne yaptığına;

* İsa'nın tutuklanmasının kendi kontrolü altında olduğuna;

* İsa'nın, herşey üzerinde yüceliğini nasıl gösterdiğini.

Perşembe gecesi İsa Yeruşalim'e dönmüştü. On iki havarisi ile birlikte Fısıh yemeğini yemek istedi. Bu on iki havarisi bile İsa'nın dünyasal bir kral olacağını ümit etmekteydi. Mesih İsa'nın krallığında kimin en büyük olacağını konuşur şekilde yemeğe oturdular.

İsa konuşulanları bir süre dinledi, sonra ayağa kalktı. Beline bir havlu doladı ve öğrencilerinin ayaklarını yıkadı. Bu işlem, ev halkı içinde genellikle en alt kademedeki hizmetçiye verilen görevdi.

İsa, bu yaptığının öğrencilerine öğrenmeleri için bir ders olmasını istediğini söyledi. Bu şekilde

Mesih gerçek yüceliğin, diğerlerine hizmet etmek olduğunu öğretmek istiyordu. O, tüm dünyanın günahı için kendi yaşamını vererek bu hizmetini belli edecekti.

— Mesih İsa Perşembe akşamı geleneksel Fısıh yemeği için öğrencileri ile toplandı.
— Mesih İsa gerçek büyüklüğün diğerlerine hizmet etmek olduğunu göstermek için öğrencilerinin ayaklarını yıkadı.
— Ancak Mesih İsa çarmıhta bütün dünyanın günahları için ölerek en büyük hizmetini tamamlayacaktı.

Bunun önemli bir kutlama gecesi olmasına rağmen İsa çok sıkıntılıydı. İsa öğrencilerine, aralarından birisinin kendisini ele vereceğini, düşmanlara teslim edileceğini söyledi. Bu gerçekleştiğinde ise, tüm diğer öğrencilerinin kendisini terkedip kaçıp saklanacağını söyledi. Bunlardan birisi olan Petrus bile, üç kere İsa'yı tanıdığını inkar edecekti.

Yahuda İskariyot hariç, tüm öğrenciler şaşkınlık içindeydi. Yahuda ihanet edecekti. Başkahinlerin, Fısıh esnasında İsa'yı tutuklamak istemeyeceğini biliyordu. Fakat



İsa, “Alın ve yiyin, bu benim bedenimdir” dedi

İsa'nın başka planları vardı. Yahuda'ya, "Bunu şimdi yap" dedi. Yahuda da yemekten ayrılarak başkahinlere gitti.

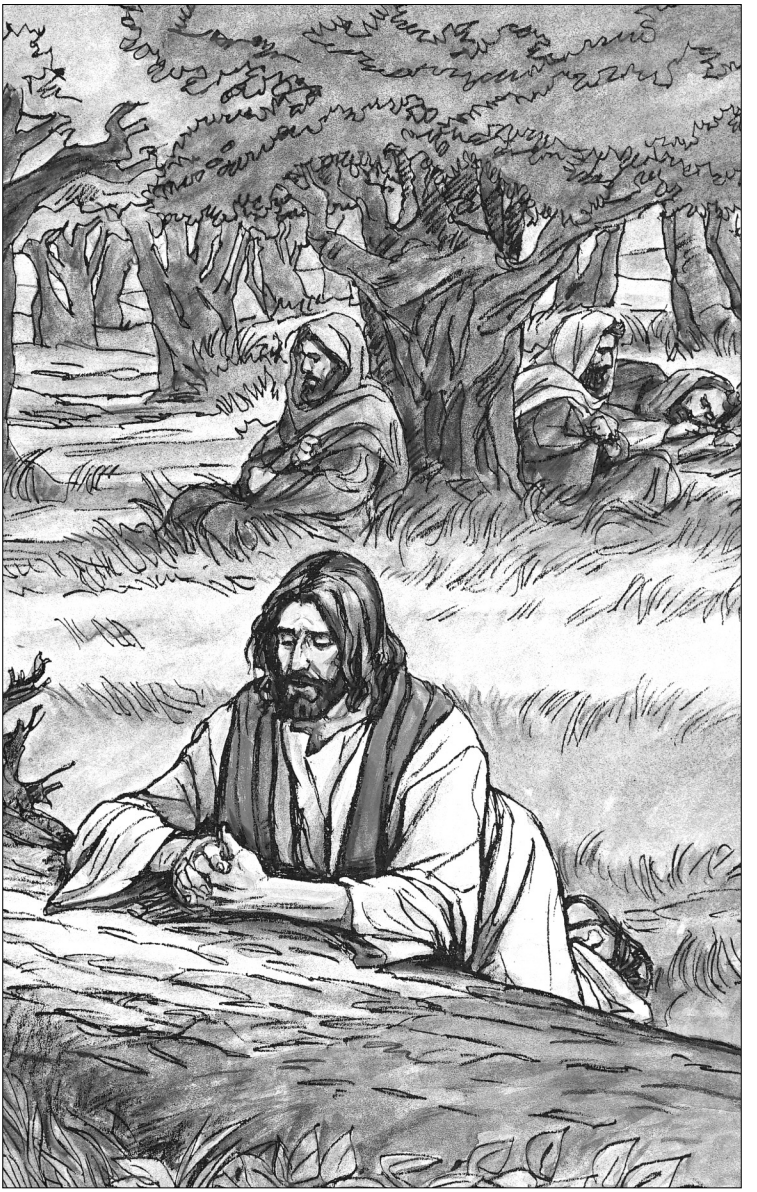
İsa, diğer öğrencileri ile uzun bir zaman geçirdi ve kendisi ayrıldığı zaman ne yapmaları gerektiğini anlattı. Kendileri için tekrar geleceği vaadinde bulundu. Elbette, hepsinin kafası karışmıştı. Mesih İsa'nın söylediklerine inanamıyorlardı.

Mesih İsa ayrıca, kutlama yemeği olarak yeni bir yiyeceği onlara verdi. Fısıh, Yahudiler'in Mısır'daki kölelikten kurtulmalarını hatırlatmakta idi. Bu yeni yiyecek, bizlerin günahın ve ölümün köleliğinden kurtuluşumuzun hatırlanması ve kutlanması için verilmişti. Bu yeni sofra, Rab'bin Sofrası ve Kutsal Komünyon olarak adlandırılmaktadır. Hristiyanlar, Rab'bin Sofrasına gelmeye devam ederek, hepimizin günahlarının bağışlanmasını sağladığı için İsa'nın yüceliğini onurlandırmaktadır. Mesih İsa çarmıhta ölmekle, başkalarına hizmet ederek yüceliğini göstermiş oldu.

— Mesih İsa öğrencileri ile son akşam yemeğini yerken aralarından birinin O'nu ele vereceğini söyledi.
— Mesih'i ele verip O'na ihanet eden kişi Yahuda İskariyot'tur.
— Havarilerden biri olan Petrus da daha sonra Mesih İsa'yı tanıdığını üç kez inkar edecekti.
— Mesih kutlama yiyeceği olarak havarilere yeni bir yemek verdi. Buna Rab'bin Sofrası ya da Kutsal Kominyon diyoruz.

Yemekten sonra İsa, öğrencilerinin şehirden ayrılmalarını istedi. Onlar da Getsemani adı verilen yakındaki bir bahçeye gitti. Orada öğrencilerinden kısa bir mesafede uzaklığa, Tanrı'ya dua etmek için gitti. Göksel Babası'na, olacaklardan kendisini esirgemesi için dua etti. Fakat aynı zamanda Tanrı'nın isteğinin gerçekleşmesi için de dua etti. Bu esnada öğrencileri de uykuya dalmışlardı.

Yahuda İskariyot uyumuyordu. İsa onu gönderdiği zaman, o da başkahinlere gitmek için koşmuştu. Kahinler, Fısıh bayramı esnasında İsa'yı tutuklamak istemiyordu.



İsa, Getsemani Bahçesinde dua ediyor

Bununla birlikte askerleri ve kahinleri, Yahuda ile gitmeleri için yönlendirdiler.

Yahuda, İsa'nın gideceği yeri biliyordu. Askerlerin ve kahinlerin, İsa'yı tutuklamak üzere etrafını sarmalarını sağladı. Karanlıkta, yanlış adamın yakalanmasını istemiyordu. Bunun için aralarında bir işaretleşme belirlediler. Kendisi doğrudan İsa'ya gidecek ve geleneksel karşılama şekli (öpücük) ile onu belirlemiş olacaktı.

İsa, kendisini tutuklamak üzere kalabalığın geldiğini görmüştü. Öğrencilerini uyandırdı ve düşmanlarıyla karşılaşmak için gitti. Yahuda geldi ve İsa'yı öptü. İsa, "İnsanoğluna bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?" diye sordu. Daha sonra ona doğru yaklaşan kalabalığa dönerek "Sizler kimi arıyorsunuz?" diye sordu.

"Onlar da, "Nasıralı İsa'yı" diye bağırdılar.

İsa, "Ben O'yum" dedi. Bunun üzerine kalabalık geriye doğru sendeleyerek yere düştü. İsa, tek bir kelime ile onlara galip gelebileceğini ve kaçıp kurtulabileceğini göstermişti. Fakat

onların tekrar ayağa kalkmalarına ve kendisini tutuklamalarına sessizce izin verdi.

Fakat öğrencisi Petrus, gerçekleşmekte olan bu durum için hazırlıklı değildi. Kılıcını çekti ve sallamaya başladı. Mesih İsa onu durdurmadan önce Petrus bir adamın kulağını kopardı. İsa adamın kopan kulağını iyileştirdi ve kalabalıktan öğrencilerini serbest bırakmalarını istedi. İsa'nın söylediği gibi oldu, öğrencileri kaçarak gizlendiler.

— Mesih İsa Getsamani bahçesine dua etmeye gitti.
— Yahuda İskariyot ise bir öpücük ile Mesih İsa'ya ihanet etti.
— Mesih İsa'yı tutuklamak için gelen kalabalık, İsa'nın bir sözü ile yere düştüler.
— Öğrencilerden biri olan Petrus kılıcı ile İsa'yı savunmaya çalıştı.
— Mesih İsa oraya gelen kalabalığın kendisini tutuklamasına izin verdi.

Kalabalık, İsa'yı Yeruşalim'e geri götürdü. Başkahinler, Sanhedrin olarak bilinen Yahudilerin yüksek kurulunu Mesih İsa için toplantıya çağırdılar. Bunlar bir araya gelirken,

Kayafa'nın başkahin kayınbabası, İsa için özel bir sorgulama düzenlemişti. Bu türden uygulamalara, mevcut Yahudi yasası izin vermemekteydi. Başkahinler, kendi yasalarına itaat etmekten daha çok Mesih İsa'nın öldürülmesi ile ilgiliydiler.

Petrus ve diğer öğrenci Yuhanna kalabalığı izledi. Onlar şimdi yüksek kurul binasının dışında avluda duruyorlardı. Soğuk bir gece idi ve hizmetçilerin çoğu bir ateşin etrafında toplanmıştı. Petrus da onlara katıldı. İnsanlar tarafından Petrus'a üç kere İsa Mesih'in takipçisi olup olmadığı soruldu. Petrus ise bunu üç kere bunu inkar etti ve (İsa'nın kendisine daha önce söylediği gibi) İsa'yı tanımadığını söyledi (Matta 26:69-74 krş. 34).

Üçüncü kere sorulduktan Petrus İsa'yı inkar edince horoz öttü. Gün ağarmak üzereydi. İsa avluya getirildi ve Petrus'a baktı. Petrus çok etkilenmişti ve büyük bir acı içindeydi, oradan kaçarak uzaklaştı.

Sonunda Mesih İsa duruşma yerine getirildi. Başkahinler, İsa Mesih hakkında yalan söylemeleri için bir sürü yalancı tanık

toplamıştı. Sahte tanıklıklarla O'nu cezalandıracaklarını düşünüyorlardı. Bununla birlikte kendi planları konusunda sahte tanıklar, kendi tanıklıkları üzerinde anlaşamadılar.

Mesih İsa tüm bunlar gerçekleşirken sessiz kalmıştı. Oradaki herkes, uzlaşma için iki tanık bulamamaları durumunda İsa'nın serbest bırakılabileceğini biliyordu. Nihayet, başkahin Kayafa İsa'ya yemin ettirerek O'na "Sen Tanrının Oğlu musun" diye sordu.

İsa, bu durumda kendisini kurtarabilirdi. Fakat O yalan söyleyemezdi. Bunun yerine, söyledikleri sözlerin doğru olduğunu söyleyerek, inançsız yargıçlara bir tövbe etme fırsatı vermek istedi: "Evet, Ben O kişiyim" dedi.

Sanhedrin Kurulu, Tanrı Oğlu olduğunu iddia eden İsa'nın, Tanrı'ya hakaret ettiğini öne sürerek O'nu suçladı. O'nu ölüme mahkum ettiler. Daha sonra, O'nu tutuklayan askerler, diğer bazı kahinlerle birlikte O'na hakaret etmeye, vurmaya ve onunla alay etmeye başladılar.

— Yahudilerin dini kurulu Sanhedrin, Mesih İsa'yı suçlamak için yalancı tanıklar buldular.
— Mesih'in "Tanrı'nın Oğlu" olduğu iddiasını, Tanrı'ya küfretmek şeklinde yorumlayıp, Mesih'i suçladılar.
— Kurul bundan dolayı Mesih'in ölüm cezasına çarptırılması için çalıştı.

Bölüm Özeti – 2

Perşembe gecesi Mesih İsa, öğrencileri ile Fısıh yemeğini kutluyordu. Yemek masasında öğrencilerinin ayaklarını yıkadı. O'nun, öğrencilerinin ayaklarını yıkaması, gerçek yüceliğin diğerlerine hizmet etmek olduğu anlamına geliyordu. O, bizim günahlarımız için ölerek bize en yüce hizmeti gerçekleştirmişti.

Yemekteyken, aralarından birisinin kendisine ihanet edeceğini duyurdu. Daha sonra sakin bir şekilde hain Yahuda İskariyot'a, yapması gerekeni çabuk yapmasını söyleyerek, başkahinlere gitmesinin ve görevini yapmasının işaretini verdi. Daha sonra öğrencilerine kendisini nasıl terk edeceklerini ve Petrus'un kendisini nasıl üç kere inkar edeceğini söyledi.

İsa, öğrencilerine ve bizlere Rab'bin Sofrası veya Kutsal Komünyon adı verilen özel bir kutlama yemeğini armağan etti.

Yemekten sonra İsa onları şehrin dışındaki Getsemani Bahçesine götürdü. Orada Göksel Babası'na eğer mümkünse kendisini

esirgemesi için dua etti. Fakat aynı zamanda Babası'nın isteğinin yerine gelmesi için de dua etti.

Bu esnada, başkahinler Yahuda'yı kalabalıkla birlikte İsa'nın tutuklanması için göndermişti. Mesih İsa kendisini tutuklamak için gelen kalabalığa bir söz söyledi, hepsi yere düştü. Fakat daha sonra ayağa kalkmalarına ve kendisini tutuklamalarına izin verdi. Kendisini bir kılıçla savunmak isteyen Petrus'u durdurdu ve Petrus'un yaraladığı adamı iyileştirdi. Daha sonra öğrencileri kaçarak uzaklaştılar ve gizlendiler.

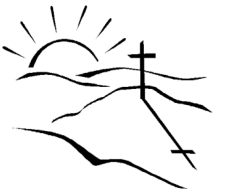
Mesih İsa, başkahinin sarayına götürüldü. Yahudi yüksek kurulu veya Sanhedrin toplanmış durumdaydı İsa, başkahinin kayın pederi tarafından özel olarak sorgulandı. Petrus, kalabalığın halkın peşinden gitti (çoğunluğa uydu), Mesih İsa'nın takipçisi olmakla suçlandı ve üç kere O'nu inkar etti.

İsa'nın yargılanması esnasında bazı yalancı tanıklar O'nun aleyhine tanıklık etti. Sonuçta

başkahin İsa'ya yemin ettirerek kendisinin Tanrı Oğlu olup olmadığını sordu. İsa, 'evet' şeklinde verdiği cevaptan dolayı ölümle cezalandırıldı.



Askerler İsa Mesih ile alay ettiler ve O'nu dövdüler



Bölüm – 3

HAÇLANMAYA MAHKUM

İsa kendi hakkındaki yargı kararını ve cezasını zaten biliyordu. Suçlu bulunmaya ve ölmeye istekliydi. Kendi ölümü ile günahlarımız için olan bedeli bu şekilde ödeyebilirdi. Yahudi yüksek kurulu Sanhedrin, O'nu ölüme mahkum etmişti. Fakat şimdi de kendileri için Roma valisini, İsa'nın öldürülmesi için ikna etmeleri gerekiyordu. Bu bölümde bunun nasıl gerçekleştiğini göreceksiniz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Pontius Pilatus ve Kral Hirodes'den önce İsa'nın yargılanmasında neler olduğuna;

* Yahudi yüksek kurulunun, herkesi İsa'nın aleyhine nasıl çevirdiğine.

Cuma sabahı erken saatlerde Sanhedrin Kurulu, İsa'yı Roma valisi Pontius Pilatus'un huzuruna götürdü. Roma yönetimi, Yahudiler üzerinde hüküm sahibi idi. Roma valisinin, mahkumları ölüm cezasına çarptırma yetkisi vardı. Şimdi başkahinlerin, Mesih İsa'yı ölüme mahkum etmesi için Pilatus'u ikna etmeleri gerekiyordu.

Fakat Yahuda İskariyot şimdi ikinci bir fikre kapılmıştı (Efendi'sine ihanet etmekle pişman olmuştu). Kahinlere tekrar giderek otuz gümüş parayı geri vermek istedi. Onlar İsa'yı ele vermesinin bedeli olarak Yahuda'ya gümüş para vermişlerdi. Yahuda, "Günah işledim" diye itirafta bulundu, "İhanet ederek bir masumun kanına girdim" dedi. Kahinler bunun kendileri için önemli olmadığını söyledi. Yahuda paraları onlara attı ve oradan uzaklaşarak kendisini astı.

— Yahudilerin dini kurulu Mesih İsa'yı Roma valisi Pontiyus Pilatus'a getirdi.

— Ölüm cezalarını sadece Roma adına onların valileri uygulayabilirdi.
— Yahuda İskariyot yaptığı hainlikten dolayı kendini astı.

Bu esnada kahinler ve Ferisiler İsa'yı, Pontius Pilatus'un yargılamayı yapacağı yerin avlusuna götürdüler. Pilatus onları karşılamak üzere dışarı çıktı. Pilatus'a, Mesih İsa'nın isyan çıkarmak için insanları kışkırttığını ve vergi vermemeleri için onları teşvik ettiğini söylediler. Buna sebep olarak da Mesih İsa'nın kendisini bir kral olarak adlandırdığını bildirdiler! Kendisini bir kral olarak adlandırması ise, Roma imparatorluğuna karşı bir suçtu. Bu durumda Roma valisinin bir şeyler yapması gerekiyordu.

Pilatus, İsa'yı içeri getirtti ve O'nu bir süre sorguladı. Daha sonra dışarı çıktı ve suçlamaların yanlış olduğunu ve İsa'nın serbest bırakılması gerektiğini söyledi. Kahinler, elbette böyle düşünmüyordu. İsa'nın, kendi bölgesi Celile'den başlamak üzere tüm topraklarda sorun çıkarmakta olduğunu söyleyerek protesto ettiler.

Pilatus, Celile ismini duymaktan ötürü memnundu. Kral Hirodes, Celile bölgesinin kralı idi. Hirodes, Fısıh için Yeruşalim'de bulunmaktaydı. Dolayısı ile Pilatus, İsa'yı yargılanması için Hirodes'e gönderdi

Hirodes, İsa'yı görmekten memnundu. O'nun hakkında bir çok şey duymuştu. Bir mucize görebilmeyi umut ediyordu. Fakat, Hirodes onu sorgularken İsa sessiz kalmıştı.

Hirodes, insanların Mesih İsa'yı bir kral olarak adlandırdığını biliyordu. O'nunla alay etmek istedi. İsa'nın omuzları üzerine bir kral giysisi attı ve askerlerine O'nu biraz dövmelerini emretti. Daha sonra İsa'yı Pilatus'a geri göndererek kendisinin de İsa'yı masum bulduğunu belirtti.

— Başkahinler İsa'nın halka vergi vermemelerini söyleyerek karışıklık çıkarttığını söylediler.
— İlk önce Pilatus İsa'yı salıvermek niyetindeydi.
— Pilatus İsa'yı Celile bölgesinden Kral Hirodes'e gönderdi.
— Kral Hirodes de İsa'yı masum buldu.

Kalabalık, Pilatus'un mahkeme salonunda toplanmıştı. İnsanlar bir şeyler olacağını biliyordu ve ne olacağını görmek istiyorlardı. Kahinlerin İsa'yı sessiz bir şekilde öldürme planları bozulmuştu. Fakat onlar kalabalığı İsa'nın aleyhine kışkırttılar.

İnsanları İsa'nın aleyhine çevirmeleri zor değildi. İnsanlar büyük bir kral olarak İsa'nın Romalılar'ı kovup atmasını istiyordu. İsa şimdi Romalılar'ın mahkumu durumdaydı. Kahinler, İsa'nın bir sahtekar olduğunu ve kendisine ne yapılırsa O'nu hak ettiğini söylüyorlardı. İnsanlar da buna katılıyordu.

Pilatus bu sorgulamadan endişe etmeye başlamıştı. Kahinler ona, İsa'nın öldürülmesinin gerçek nedenini söylediler. "O, kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia etti" dediler.

Pilatus O'nu tekrar sorguladı. İsa'nın, nereden geldiğini ve neden burada olduğunu sordu. İsa, "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir" dedi (Yuhanna 18:37).

Fakat Pilatus O'na "Gerçek nedir?" diye sordu (Yuhanna 18:38) ve sorgulamaya devam etti.

— Başkahinler halkı Mesih'e karşı kışkırttılar.
— Mesih Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia ettiği için kahinler O'nun ölmesini istediler.
— Sorgulandığı sırada Mesih bütün halka gerçeği bildirmek için geldiğini Pilatus önünde de savundu.

İsa'yı serbest bırakacak bir plan düşünen Pilatus, kalabalığa bir teklifte bulunmak istiyordu. Pilatus her yıl Fısıh kutlamasında bir mahkumu özgür kılmaktaydı. İsa'yı kamçılatmıştı ve İsa'nın kanlı görünümünün kalabalıkta acıma hissi uyandıracağını ümit ediyordu. Onlara şöyle bir teklifi sundu. Ya Mesih İsa serbest kalacaktı ya da Barabbas adlı haydut bir adam serbest bırakılacaktı.

Fakat artık Mesih İsa'yı kendi kralları olarak tanımıyorlardı ve kalabalıklar "Bize Barabbas'ı ver!" diye bağırdılar (Yuhanna 18:40).

Yahudi kalabalığın Mesih İsa aleyhine yaptıkları ilk suçlamalardan birisi "Kendisinin Mesih, yani bir kral olduğunu" söylemesi idi

(Luka 23:2). Böylece Pilatus, kalabalığı durdurup düşünmesi için bu gerçeği kullandı. “Sizin kralınız ile ben ne yapayım?” diye sordu.

Daha sonra kahinler öfkelenerek “Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!” (Yuhanna 19:12) diye bağrıştılar. “Sezar’dan başka kralımız yok!” (Yuhanna 19:15) dediler. Sonunda Pilatus durumu kabullendi . Barabbas’ı serbest bıraktı ve haça gerilmesi için İsa’yı askerlere teslim etti. “Haça gerilme,” bir kişinin çarmıha çivilenmesi ve ölene kadar orada bırakılması anlamına gelmektedir.

— Pilatus çarmıha gerilmesi gereken kişi hakkında kalabalığa bir seçenek sundu: Mesih İsa’nın mı, Barabbas adlı haydudun mu serbest bırakılmasını istediklerini kalabalığa sordu.
— Kalabalıklar Mesih’in çarmıha gerilmesi için bağırdılar.
— Başkahinler Pilatus’a “Eğer İsa’yı serbest bırakırsan Sezar’ın dostu değilsin” demişlerdi.
— Potiyus Pilatus çarmıha gerilmesi için İsa Mesih’i askerlere teslim etti.



İnsanlar Barabbas'ı seçti

Bölüm Özeti – 3

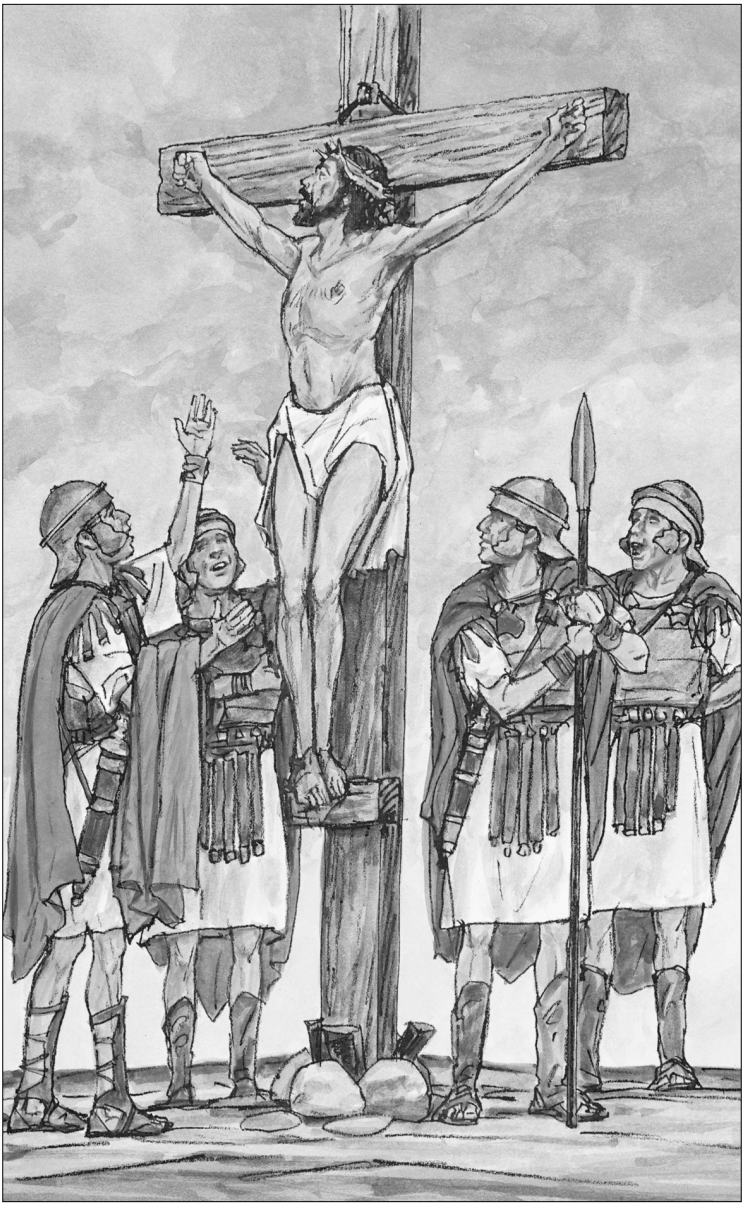
Cuma sabahında başkahinler İsa'yı, Roma valisi Pontius Pilatus'a götürdü. Yahudi topraklarında bir insanı sadece Pilatus'un ölüme mahkum etme yetkisi vardı. Yahuda İskariyot da İsa'yı ele vermekten dolayı suçluluk hissetmeye başlamıştı. Kendisine ödenen parayı kahinlere iade etmek istedi. Kahinler bunu kabul etmeyince, oradan uzaklaşarak kendisini astı.

Başkahinler Pilatus'a, İsa'nın insanlara vergilerini ödememeleri gerektiğini söylediğini ve bunun halk arasında karışıklığa yol açacağını söylediler. Aynı zamanda, kendisinin bir kral olduğunu da iddia ettiğini söylediler. Pilatus, İsa'yı sorguladı ve suçsuz olduğuna karar verdi. Kahinler, O'nun kendi bölgesi Celile dahil her yerde problemlere sebep olduğunu söyledi. Pilatus, İsa'yı, Fısıh kutlaması için Yeruşalim'e gelmiş olan Celile'nin kralı Hirodes'a göndermeye karar verdi.

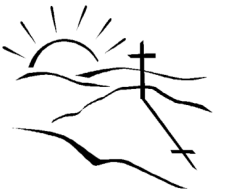
Hirodes İsa'nın bir mucizesine tanık olacağını ümit etmekteydi. İsa mucize yapmayınca, Hirodes ve askerleri İsa ile alay etmeye başladılar. Daha sonra Hirodes İsa'yı, suçlu olmadığını belirten bir mesajla Pilatus'a geri gönderdi.

Başkahinler, Pilatus'un sarayında toplanan kalabalığa gitti. Kalabalığın, İsa'nın aleyhine dönmesine sebep oldular. Pilatus ise İsa'yı serbest bırakacağını düşünmekte idi. Kalabalıktan İsa ile Barabbas adlı bir katil arasında bir seçim yapmalarını istedi. Onlar Barabbas'ı seçtiler ve Pilatus'tan İsa'nın çarmıha gerilmesini istediler. Başkahinler

Pilatus'tan, İsa'yı öldürmesini istediler. Sonuçta İsa'nın bir kral olduğunu iddia etmesi Roma imparatorluğu aleyhinde bir suç oluşturmaktaydı. Nihayet Pilatus çoğunluğun kararlarına uydu. Askerlerine, İsa'yı alarak haça germelerini emretti.



Askerler İsa ile alay ettiler



Bölüm – 4

MESİH İSANIN ÖLÜMÜ

Mesih İsa ölmesi gerektiğini bilmekteydi. O, ölmeye hazırdı; ölmek için istekliydi. Kutsal Kitap bizlere, O öldüğünde neler olduğuna ait oldukça belirleyici bir resim vermektedir. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Mesih İsa'nın ölümüyle ilgili önemli olayların özetine;

* Mesih İsa öldüğünde kalabalığın, kahinlerin ve askerlerin ne yaptığına;

* Cuma akşamı ve Cumartesi günü mezarda ne olduğuna.

Haça gerilme, insan aklının düşünebildiği en zalimce ölüm şekliydi. Mağdur, ölmeye yaklaşacak kadar dövülmekteydi. Daha sonra bu kişi, çarmıhını öldürüleceği yere kadar taşımaya zorlanıyordu. Elbiseleri çıkartılıyordu. Bileklerinden ve ayaklarından haça çivileniyordu. Daha sonra haç ile birlikte yukarı kaldırılıyor, yavaş ve acılı bir biçimde ölene kadar bekletiliyordu.

İsa şehrin dışındaki bir yere doğru, Yeruşalim sokaklarında yürütüldü. Önceki Pazar günü ise Yeruşalim'de bir kral gibi alkışlanıyordu. Şimdi o insanlar O'na tükürmekteydi. Taşımakta olduğu haçın ağırlığı altında ezilmekte idi. Romalı muhafızlar kalabalıktan bir adamı, yolun kalan kısmında haçı taşıması için görevlendirdiler. Sonrasında Yeruşalim'in duvarları dışında kafatası bölgesi anlamına gelen Golgota adı verilen alçak bir tepeye ulaştılar. Orada İsa'yı haça gerdiler.

Birini İsa'nın sağında diğerini solunda olmak üzere iki kişiyi daha haça gerdiler. Acı dayanılmaz biçimdeydi. Mesih İsa ise babasına "Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" diye dua ediyordu (Luka 23:34).

— Yeruşalim sokaklarında Mesih İsa bir suçlu gibi askerler eşliğinde yürüdü.
— Askerler Mesih'in çarmıhı taşıması için kalabalıktan birini seçtiler.
— Mesih İsa'nın çarmıha gerildiği yere Golgota (kafatası) tepesi denilmektedir.
— Mesih İsa çarmıhtayken, bu halkın affedilmesi için Baba'ya dua etti.

Olanları izlemek için toplanan halk ve şehre giden insanlar, çarmıhta ölenleri izlemek için orada durup baktılar. Romalılar genellikle haçta ölen kişinin suçunu belirten bir tabelayı haça çiviliyorlardı. Pilatus "Bu, Yahudilerin kralı İsa'dır" (Matta 27:37) diye yazılmış bir suç levhasını, çarmıhın üst kısmına çiviletti. Kahinler ve Ferisiler, Pilatus'un bu tabelayı değiştirmesini sağlayamadılar. İsa çarmıhta acı çekerken bazıları O'nunla alay etmeye devam ettiler.

Kalabalıktaki çoğu insan alay etmeyi sürdürdü. İsa ile birlikte haça gerilen suçlulardan birisi de İsa ile alay etmeye başladı. Diğer suçlu ise, İsa'dan sonsuz egemenliğine girdiğinde kendisini hatırlamasını istedi. İsa ona şöyle cevap verdi "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen

bugün, benimle birlikte cennette olacaksın” (Luka 23:43).

İsa’nın arkadaşlarından bazıları ve ailesi haçın önüne geldiler. İsa annesini ve öğrencilerinden Yuhanna’yı gördü. İsa annesine “Anne, işte oğlun” dedi ve Yuhanna’ya “İşte, annen” dedi (Yuhanna 19:26-27). Bu yüzden Yuhanna, İsa’nın annesinin bakımını üstlendi.

— Mesih’in çarmıha “Yahudilerin Kralı” yazan bir suç yaftası astılar.
— Kahinler ve kalabalıklar İsa ile alay etti.
— Mesih İsa iki suçlu adam ile birlikte çarmıha gerildi.
— Çarmıha gerilen suçlulardan birine Mesih cennette birlikte olmayı vaat etti.
— Mesih çarmıhtayken havari Yuhanna’ya, annesi Meryem’i bakması için görevlendirdi.

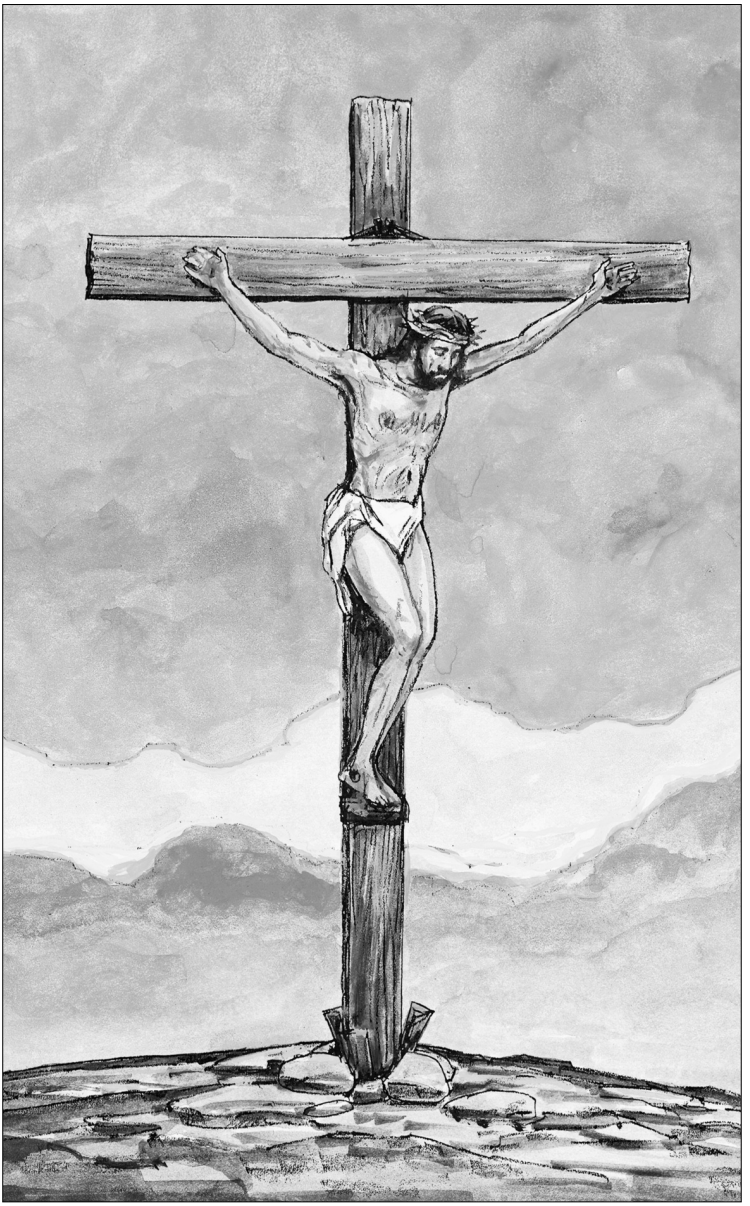
Haçtaki adamlardan biri yavaşça öldü. İsa saatler sonra daha da güçsüzleşmişti. Öğle üzeri İsa üç saatten beri haç üzerinde iken, gökyüzü tüm dünyada kararmaya başlamıştı. Bu, bir güneş tutulması veya bir kum fırtınası değildi. Bu, güneşin parıldamaktan vazgeçtiği bir andı. İsa, karanlık içinde ölmek üzere idi.

Öğlen saat üç civarlarında İsa “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı (Markos 15:34).

En sonunda İsa Mesih nöbetçilere seslenerek “Susadım” dedi (Yuhanna 19:28). Nöbetçilerden birisi bir miktar ekşi şarabı süngere dökerek bir çubuğun ucuna iliştirip İsa’nın ağzına uzattı. İsa, uzatılan şarabı tattıktan sonra yüksek bir sesle “Tamamlandı!” dedi (Yuhanna 19:30). Daha sonra dua ederek “Baba, yaşamımı [ruhumu] ellerine bırakıyorum” dedi (Luka 23:46). İsa bu sözleri söyledikten sonra öldü.

Tam bu esnada büyük bir deprem şehri salladı. Kayalar yarıldı ve mezarlar açıldı. Tapınaktaki kalın perde bile yırtıldı. İsa’nın çarmıha gerilmesinden sorumlu asker, İsa’nın sözlerini duyunca ve ne şekilde öldüğünü görünce “Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğluydu” diye şaşkınlığını ifade etti (Markos 15:39).

Askerlerden birisi İsa’nın ölümünden emin olmak istedi. Elindeki mızrağın ucunu İsa’nın yan tarafına soktu. Yaralanan yerden kan ve su geldi.



Mesih İsa tüm insanların günahları için acı çekti ve öldü

— Güneş parlamayı durdurmuştu.
— Mesih İsa “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.
— Mesih’in çarmıhtaki son sözlerinden biri de “susadım” demek oldu.
— Daha sonra Mesih “tamamlandı” dedi.
— Mesih İsa “Ruhumu Senin ellerine bırakıyorum” diyerek yazılan peygamberliği yerine getirdi.

Güneş batmak üzere iken çarmıhın yanına iki adam geldi. Bunlar Nikodim ve Aramatyalı Yusuf idi. Bunlar Sanhedrin üyeleri idi fakat İsa’nın ölümünü onaylamamışlardı. Bunlar, İsa’nın gizli izleyicileri idi.

Bunlar Pilatus’tan İsa’nın bedenini gömmek için izin almışlardı. Fakat acele etmeleri gerekiyordu. Neredeyse Şabat Günü başlayacaktı. Şabat her zaman Cuma günü gün batımında başlayıp Cumartesi güneş batana kadar sürmekteydi. Yahudi yasası, Şabat Günü her hangi bir ağır işin yapılmasına izin vermiyordu.

Bu sebepten İsa’nın ölmüş bedenini alarak baharatla birlikte keten beze veya defin

kumaşına sardılar. Bedenini, İsa'nın ölüm yerinin yakınında bir bahçeye taşıdılar. Yusuf bahçede büyük bir kaya halinde yarılan ufak bir mağara şeklinde bir mezarı sahibiydi. Mesih İsa'yı oraya gömdüler.

İsa'ya iman eden bazı kadınlar bunu izliyorlardı. Şabat sonrasında, Pazar günü sabah aydınlanırken daha fazla baharatla buraya gelmeyi kararlaştırdılar. İsa'nın bedeninin mesh edilmesi işlemini tamamlamak istiyorlardı.

Beden mezara konuldu. Büyük bir kaya, mezarın ağzına yuvarlandı. Yusuf, Nikodim ve kadınlar gittiler. Güneş battı ve Mesih'in ölümü tamamlanmış oldu.

— Mesih İsa'nın bedeninin gömülmesini Aramatyalı Yusuf ve Nikodim üstlendi.
— Mesih'in bedenini bir bahçe yakınındaki mezara gömdüler.
— Şabat Günü yaklaşmakta olduğu için çabuk bir şekilde defin işlemi tamamlandı.
— Bazı kadınlar haftanın ilk günü (Pazar Günü) erkenden, gün ağarırken mezara

gidip Mesih'in bedeninin mesh edilmesi için gerekenleri tamamlamak üzere sözleştiler.
— Mezarın girişi, büyük bir taş yuvarlanarak kapatılmıştı.

Cumartesi sabahı bazı Romalı askerler mezara gönderildi. Kahinler Pilatus'tan mezara nöbetçi göndererek mezarın güvenlik altına alınmasını istemişti. Onlar İsa'nın bedeninin izleyicileri tarafından çalınacağından ve sonra da herkese O'nun ölümden dirildiğini söyleyeceklerinden korkuyorlardı. Nöbetçiler mezarın girişine birisinin girmesini engelleyecek şekilde bir mühür koydular ve izlemeye başladılar. Pazar günü sabahına kadar gündüz ve gece orada kaldılar.

— Başkahinler Mesih'in bedeninin çalınmasından korkuyorlardı.
— Pilatus Mesih'in mezarına nöbetçi askerler göndererek mezarı güvenlik altına aldı.

Bölüm Özeti – 4

Pilatus'un askerleri Mesih İsa'ya kendi çarmıhını taşıtarak, O'nu Yeruşalim'in sokaklarında bir suçlu gibi dolaştırdılar. Sonunda Mesih'in bedeni çok yorgun düştüğü için, çarmıhı O'nun yerine taşıması için bir başkasını buldular.

Golgota veya Kafatası Bölgesi adı verilen bir tepeye ulaştılar ve orada İsa'yı çarmıha çivilediler. İsa, "Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" diye dua etti (Luka 23:34). Pilatus, İsa'nın çarmıhı üzerine "Bu, Yahudilerin Kralı İsa'dır" diye yazılı bir suç yaftası astırdı. Başkahinler ve kalabalık Mesih İsa çarmıhtayken O'nunla alay etmeye başladılar.

Mesih İsa ile birlikte iki suçlu daha çarmıha gerilmişti. Onlardan birisi de İsa ile alay etmeye başladı. Fakat diğer suçlu, Mesih'in kendi krallığı geldiğinde kendisini de hatırlamasını istedi. Mesih İsa ise ona "Sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi (Luka 23:43).

İsa'nın annesi ve öğrencilerden biri olan Yuhanna, çarmıhın yakınındaydılar. İsa Mesih kendi annesine "Anne, işte oğlun" ve Yuhanna'ya "İşte annen" dedi.

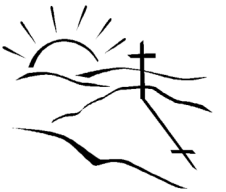
Mesih çarmıhayken, gün ortasında güneş parlamayı durdurdu. Saat üç civarında İsa "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin [yalnız bıraktın]?" dedi. Daha sonra askerlere "Ben susadım" dedi. Onlarda ona, içecek bir şey verdi. Bundan sonra İsa, yüksek sesle "Tamamlandı [gerçekleştirildi]!" dedi. Ve Mesih İsa "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum" dedikten sonra öldü.

Daha sonra bir deprem gerçekleşti. Romalı yüzbaşı "Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu idi" dedi. Askerlerden birisi, İsa'nın öldüğünden emin olmak için mızrağın ucunu İsa'nın böğrünü deldi.

İsa'nın gizli iki takipçileri, O'nun bedenini gömmek için izin almışlardı. Acele etmeleri gerekiyordu. Gün, neredeyse tamamlanmak üzere idi ve Şabat Günü her hangi bir ağır iş

yapamazlardı. İsa'nın bedenini yakında bir mezara gömdüler. Bu, kayadan oyulmuş ufak bir mağara idi. Mesih İsa'yı izleyen bazı kadınlar, Pazar günü geri gelerek gömme işlemini tamamlamaya karar verdiler. Adamlar mezarın ağzına büyük bir kaya yuvarladı ve gittiler.

Sonraki gün başkahin Pilatus'a, mezarda nöbetçi bulundurmasını istedi. İsa'nın öğrencilerinin, onun bedenini çalmasından ve ölümden dirilmiş gibi göstereceklerinden korkuyordu. Böylece askerler mezarı güvenlik altına alıp kimsenin içeri girip çıkmaması için nöbet tuttular.



Bölüm – 5

MESİH İSA'NIN ÖLÜM NEDENİ

Hapishanedeki bir kişi ölüme mahkum edildikten veya infaz gerçekleştikten sonra insanlar soru sormaya başlarlar. Bunlardan bazıları dikkat çekicidir. Mahkumun ölümü ne şekilde oldu? Ölmeden önce ne dedi? Acı çekti mi?

Fakat en önemli olan soru ise "Neden böyle bir ölümü hak etti? İdamının nedeni ne idi?" şeklindeki sorulardır. Cevap ise onun geçmişinde, suçlarının ne olduğunda ve işlediği suçları nasıl gerçekleştirdiğinde yatmaktadır.

Ayrıca cevap, suçu ve cezası hakkında yasanın ne söylediğinde yatmaktadır.

Mesih İsa'nın ölümü hakkında konuşurken ortaya çıkan cevaplar öyle basite indirgenecek cinsten değildir. Bir çok insan O'nun ölümünü adaletsiz bulmaktadır. İnsanlar Mesih'in ölümü hakkında Yahudi liderleri veya Pilatus'u veya askerleri suçlamaktadır. Bu bölümde bizler Tanrı hakkında, Mesih İsa'nın ölümünün gerekli olduğuna karar veren günahsız hakim ve sevgi dolu Baba hakkında konuşacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Mesih İsa'nın ölümündeki Tanrısal sebebe;

* Mesih İsa'nın ölümünün, günahlarımız konusunda ne anlama geldiğine;

* Mesih İsa'nın ölümden dirilişinin neden önemli olduğuna.

Yüzlerce yıldır insanlar, İsa'nın ölümü için birisini suçlamak istediler. Bazıları parmaklarını başkahinlere ve Ferisilere doğrulttu. Diğerleri uygulamadan dolayı Pontius Pilatus'u suçladı.

Yahudi kalabalık Pontius Pilatus'a "O'nun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun" şeklinde bağırdıklarından dolayı bazıları tüm Yahudiler'i suçlamaktadır. Bu düşünce, yüzyıllarca Yahudiler'e karşı çok sayıda korkunç suçlar işlenmesine sebep oldu.

Fısıh Bayramı esnasında Cuma günü İsa'yı öldürmek isteyen insanlar kesinlikle suçludur – bunlar şuursuz bir inançsızlığın ortaya çıkardığı suçlulardır. Bununla birlikte tüm çağlar boyunca tüm Yahudi soyunun suçlanması aptalcadır ve yanlıştır.

Mesih İsa'nın yaşamı ve ölümü hakkında konuşurken, hiçbir şey göründüğü gibi basit değildir. Örneğin kendi ölümü ile ilgili şöyle demişti "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi" (Yuhanna 3:16). İsa ayrıca "Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm" de demişti (Yuhanna 10:18). Bu ne anlama gelmekteydi? Bu, Baba Tanrı'nın kendi Oğlunu dünyaya kutsal bir yaşam sürmek ve kendi yaşamını mükemmel bir kurban olarak vermek üzere gönderdiği anlamına gelmektedir. O, bir günahkarların hak ettiği ceza için acı

çekmeliydi. Tanrı, kendi Oğlu'nun bizler için ölmesini istedi ve Mesih İsa'nın kendisi de bunun için istekliydi.

— Tarih boyunca insanlar, Mesih İsa'nın ölümünden dolayı kimin suçlanması gerektiğini bilmek istemişlerdir.
— Mesih'in çarmıh ölümünden dolayı bütün Yahudi halkını suçlamak doğru değildir.
— Mesih'in çarmıhtaki ölümü, Kutsal Tanrı'nın planıdır.

Tanrı neden Oğlu Mesih İsa'nın ölmesini istedi? Tanrı, tüm tarih boyunca asla günah işlemeyen bir adamı neden ölüme mahkum etti? Bunun cevabı şu şekildedir: Tanrı bizleri sonsuz ölümden kurtarmak isteyen kutsal bir Yargıç ve sevgi dolu bir Babadır.

Bizler günahlarımızdan ötürü Tanrı'nın adil yargısında ölümü hak ediyoruz. Başlangıçta Tanrı, insan soyunu mükemmel ve günahsız yarattı. Bizlere, kendi yasalarına karşı günah işlememiz durumunda öleceğimizi söylemişti. İlk günahın işlenmesinden sonra da dünyaya ölüm girdi. Ölüm, bir mezarda sonsuzluk boyunca sadece yatıyor olmaktan daha

fazlasıdır. Ölümün anlamı, işlediğimiz suçlar için beden ve can olarak cehennemde acı çekmeyi hak etmektir. Bu, akla gelebilecek en kötü mahkumiyettir. Hiçbir çıkış yolu bulunmamaktadır.

Tanrı bizim Yargıcımız'dır; O, adil ve kutsal bir yargıçtır. Tanrı bizler için ölüm cezasını ortadan kaldıramazdı. Bunu Kutsal Kitap'ta açıkça belirtmektedir. Bütün insan soyunun kendi günahları için [kutsal ve adil bir yargıya göre] bedel ödemesi gerekmektedir. İşlenen günahların cezası, sonsuz ölümdür.

Fakat Tanrı aynı zamanda bizim sevgili Babamız'dır. O insanları cehenneme göndermeyi istemez; fakat O'nunla cennette yaşamamızı ister. Kutsal Kitap bu konuda da çok nettir. Tanrı "Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam" demektedir (Hezekiel 18:32). "O [Tanrı] bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister" diye yazılmıştır (I.Timoteus 2:4).

— Günahlarımızın Tanrı'dan hak ettiği adil karşılık, sonsuz ölümdür.

— Ölüm, suçlarımız ve günahlarımız sebebiyle sonsuza dek acı çekmek demektir.
— Tanrı adil olduğu için, suçlarımızın ve günahlarımızın layık olduğu cezayı iptal etmez.
— Tanrı sevgi dolu Babamız olduğu için, sonsuza dek O'nunla yaşamamızı ister.
— Tanrı herkesin kurtulmasını ister.

Tanrı bizleri nasıl kurtarabilir? Bizler cehenneme gitmeyi hak etmekteyiz. Tanrı adil olduğundan, bizleri sonsuz ölüme mahkum etmelidir. Fakat seven bir Tanrı olduğu için bizlere sonsuz yaşam vermeyi istemektedir.

Öyleyse Tanrı bizleri nasıl kurtarabilir? Cevap şudur: İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu'dur. Tanrı, Mesih İsa'yı bizim vekilimiz (aracı) olması için dünyaya gönderdi. Bu temsilci (Aracı, Kurtarıcı), Tanrı'nın önünde bizim yerimize, bizim adımıza durmaktadır. Mesih İsa dünyaya geldi; çünkü O bizlerin yerine ölerek, ölüm cezasını bizden kaldırmak istiyordu. Bunun gerçekleşmesi için, Mesih çarmıh ölümüne hazır ve istekliydi! Bunu bir düşünün! Mesih İsa'dan nefret eden günahkar insanlar, O'ndan kurtulmak için O'nu haça çivilediler. Aynı

zamanda bu olay, Mesih İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı olarak kendi görevini tamamlaması için oldu. Tanrı tüm insanların günahını O'nun üzerine yükledi. Mesih tüm bizlerin layık olduğu sonsuz cezayı üstlendi. Mesih İsa, bizim yerimize çarmıhta acı çekerek öldü. O, günahlarımız için kendi yaşamını bir kurban olarak verdi.

Bir günah bile cezasız kalmamıştır. Mesih İsa yeryüzünde gerçekleşmiş olan her bir günahın sorumlusu gibi muamele görmüştür. Mesih İsa, Tanrı'nın kutsal Oğlu bizler için ölmüş olmasından dolayı, Tanrı tüm günahlarımızı affetmiştir.

— İhtiyacımız olan bağışlanmanın cevabı Mesih'in çarmıhındadır.
— Mesih hepimizin günahlarının cezasını çarmıhta ödedi.
— Bizlerin hak ettiği yargının cezasını Mesih bizlerin yerine çekti.
— Mesih'in çarmıhında hiçbir suç cezasız kalmamıştır.
— Mesih'in çarmıhta yaptığı kurtarıcı işinden dolayı, Tanrı herşey için bizleri affetti.

Fakat Mesih İsa'nın öyküsü, çarmıhtaki ölümle bitmemektedir. Daha önce de belirtildiği gibi, cehennem sonsuzluklar boyunca devam eden bir cezadır. Mesih İsa ölmüş olarak kalsaydı, bu O'nun Tanrı'nın kutsal Oğlu olmadığını gösterecekti. Bu durum aynı zamanda O'nun ölümünün, tüm günahlarımız için gerçekten bir bedel ödenmemiş olduğunu da gösterecekti. Bu da, günahlarımız için bizlerin cehenneme giderek bedel ödememiz gerektiği anlamına gelecekti.

Fakat, şuna kulak verin. Mesih ölmeden önce yüksek bir sesle, herkesin duyabileceği şekilde şöyle dedi: "Tamamlandı!" O, dünyayı kurtarmak için Tanrı'nın vaadini gerçekleştirmişti (tamamlamıştı). Günahlarımız için yaptığı dua tamamlanmıştı. Bu yüzden Mesih İsa "Tamamlandı" diye ilan etti. Böylece bizler için yaptığı her şeyin gerçek olduğunu biliyoruz.

Bir kanuna itaat etmemeniz durumunda hapishaneye gönderilebilirsiniz. Mahkumiyet sürenizin sonunda da özgür bırakılırsınız. Hapishaneden ayrılırsınız ve özgür bir kimse olursunuz. Borcunuzu (cezanızı) ödemiş

durumda olursunuz ve bu iş sizin için "tamamlandı" olur. Aynı şey Mesih'in bizler için yaptığı iş için de geçerlidir. Mesih İsa tüm günahlarımız için mahkumiyetin tamamını tamamladığında, kendi ölüm mahkumiyetinden kurtulmuştur ve bu yüzden de dirilmiştir (yaşama geri dönmüştür).

Çarmıh ölümden sonra Mesih İsa dirilmeseydi, günahlarımız için gereken ceza ödenmemiş olurdu ve her birimiz kendi günahlarının bedelini ödemek zorunda kalırdı. İsa, kendisinin de vaat etmiş olduğu gibi ölümden dirilmiş ise, bunun anlamı şudur: günahlarımızın tamamı sonsuzluk boyunca ödenmiştir.

Mesih'in çarmıh ölümünden sonra her ayrıntıya bakmak istememizin nedeni de budur. Kahinler ve Ferisiler Pilatus'tan, Romalı askerlerin İsa'nın mezarını korumalarını istemişti. Onlara göre böyle yapmakla, Mesih İsa'nın izleyicilerinin, O'nun bedenini çalmalarına engel olacaklardı. Fakat eğer Mesih İsa, Tanrı'nın Oğlu ise, O'nun mezardan çıkmasına nasıl engel olabilirlerdi?

— Eğer Mesih mezarda ölü olarak kalsaydı (dirilmeseydi), bu, günahlarımızın bedelini Mesih'in ödeyemediğini ispat ederdi.
— Eğer Mesih mezarda ölü olarak kalmaya devam etseydi, bu, günahlarımızın bedelini İsa Mesih'in ödememiş olduğunu ispat ederdi.
— Eğer Mesih ölü olarak kalsaydı, bizler günahlarımızın bedelini cehennemde ödemek durumunda kalacaktık.
— Mesih İsa'nın çarmıhta "Tamamlandı!" dediğini unutmayın.
— Eğer Mesih ölümden dirildiyse, bunun anlamı şudur: günahlarımız ödendi (günahlarımız bizlerden kaldırıldı); günahlarımızın ödenmesi için yapılması gerekenler "Tamamlandı!"

Bölüm Özeti – 5

Bir çok insan, İsa'nın ölümünden dolayı suçlanmıştır. Bazıları başkahinleri ve Ferisileri suçlamıştır. Bazıları da Pontius Pilatus'u, bazıları ise tüm Yahudi halkını suçlamıştır.

İsa Mesih'in çarmıh ölümü basit bir olay değildir. Hiç kimse Mesih'in yaşamını O'ndan alamamıştır.[2] Bizleri kurtarabilsin diye, Mesih İsa'yı çarmıhta ölmesi için gönderen Tanrı Babamız'dır. Tanrı adildir, adaleti tutan bir Yargıç'tır. Tanrı günahlarımızın bedeli ödememiz gerektiğini söylemiştir. Günahın bedeli olan ceza ise sonsuz ölümdür. Ölüm ise günahlarımız için cehennemde sonsuzluklar boyunca acı çekmemiz anlamına gelmektedir. Eğer Tanrı adil ise, hak ettiğimiz cezayı da iptal edemezdi.

Fakat Tanrı aynı zamanda seven bir Baba'dır. Günahlarımızı affetmek istemektedir. Kendisi ile cennette sonsuza dek yaşamamızı istemektedir.

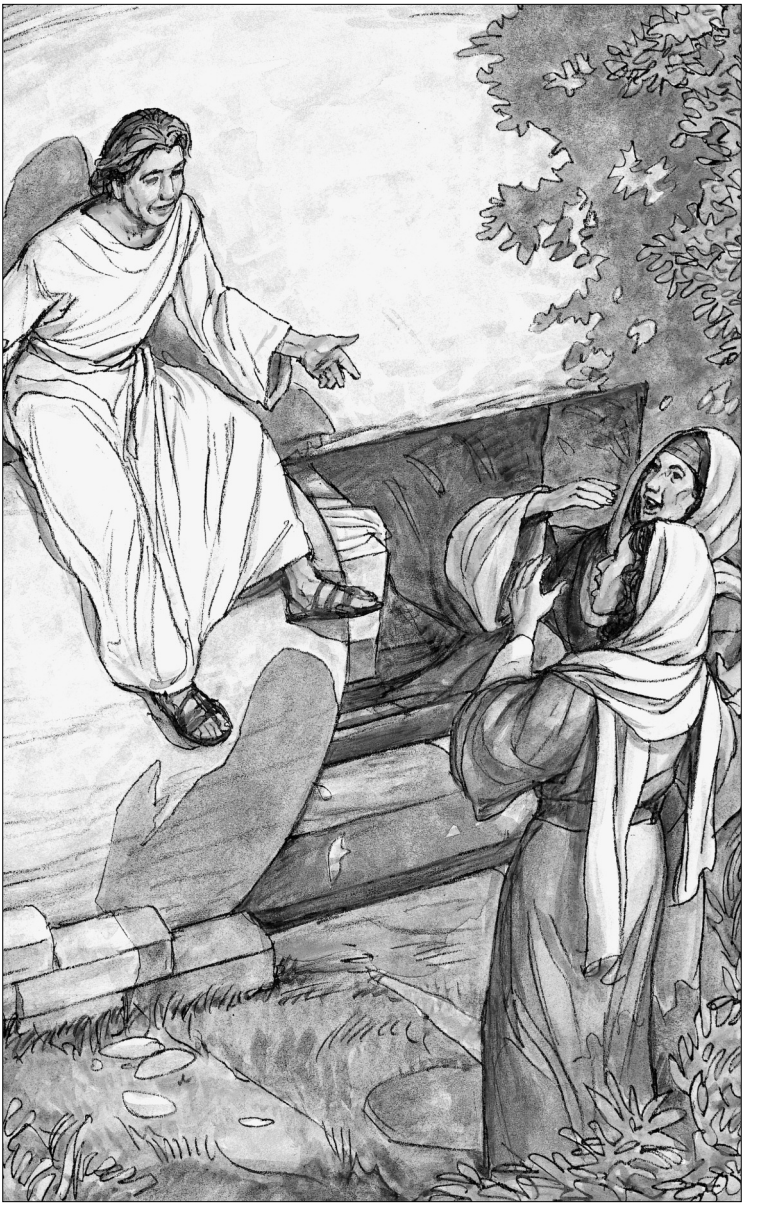
---

[2] Yuhanna 10:17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm…

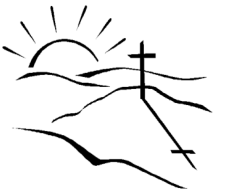
Yalnızca Tanrı, İsa Mesih'in çarmıhında hem adil hem de sevgi dolu bir Baba olabilirdi. Bu yüzden de Mesih İsa bizlerin yerini alması için görevlendirilmiştir. Mesih çarmıhta öldüğü zaman, bizim yerimize cehennemin yargısı ile cezalandırılmış oldu. Mesih İsa'nın ölümü aracılığı ile tüm insan ırkının tüm günahlarının bedelinin ödenmiş olmasından dolayı, Tanrı'nın adaleti yerine gelmiş oldu. Yani İsa Mesih günahlarımız için cezalandırılmış olduğunda, suçlarımızın tamamından bağışlanmış olduğumuz için, Tanrı'nın adaleti yerine merhameti bizlere gösterilmiş oldu.

İsa ölürken şöyle bağırdı: "Tamamlandı!" Bu, O'nun günahlarımız için bedeli ödeme görevinin tamamlanmış olduğu anlamına gelmektedir. Bununla birlikte O, mezarda kalmaya devam etseydi, bu, günahlarımız için bedel ödeyemediği anlamına gelecekti. Bu durumda günahlarımızın bedeli tam olarak ödenmemiş olacaktı. Dolayısı ile bedelimizi bizim ödememiz gerekecekti. Fakat Mesih İsa'nın ölümden dirilmiş olması, tek bir günahın bile kalmamış olduğu anlamına gelmektedir.

Yani tüm günahlarımızın bedeli ödenmiştir. Mesih'in çarmıhta ölmesi ve dirilmesi, Tanrı tarafından tümüyle bağışlandığımız anlamına gelmektedir.



Bir melek, kadınlara Mesih İsa'nın dirilmiş olduğunu ve mezarın boş olduğunu söyledi



Bölüm – 6

İSA MESİH'İN DİRİLİŞİ

Bu kitap her hangi bir kişi hakkında yazılmış olsaydı, bölüm beş ile sona ermiş olurdu. Tarihte tüm diğer insanlar için ölüm, sonu temsil etmektedir. Bazı insanların idealleri yaşamaya devam edebilir veya çalışmaları varlığını sürdürüyor olabilir fakat öldüklerinde onların yaşam öyküleri sona ermektedir.

Fakat bu kitap İsa Mesih hakkında yazılmıştır. Ölüm ise O'nun için bir son anlamına gelmemektedir. Her yıl Paskalya Pazarı gününde, O'nun ölümden dirilişini hatırlamaktayız. Bu bölümde, ilk Paskalya

Pazar gününde ne olduğunu araştıracağız. Aynı zamanda tüm bunların ne anlama geldiğini de sorgulayacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* İlk Paskalya Pazarı'ndaki olayların özetlenmesine;

* Mesih İsa'nın, ölümden dirilişinin kanıtladığı üç şeye.

Pazar sabahı erken saatlerde diğer bir deprem gerçekleşti (Matta 28:2). Mezarda nöbet tutan muhafızlar altlarındaki toprağın sallandığını hissettiler. O an yaşadıkları şey, onları korku ile doldurmuştu.

Gökyüzü ağarmak üzere iken, güneş gibi parıldayan bir melek mezara geldi. Büyük kayayı mezarın önünden uzaklaştırdı ve üzerine oturdu. Askerler korkudan bayıldılar. Ayıldıktan sonra şehre koştular.

Güneş doğarken, geçen Cuma günü İsa'nın gömülüşünü izleyen kadınlar mezara geri geldiler. Mesih'in bedenini mesh etmek için

baharat ve güzel kokulu yağlar getiriyorlardı. Böylece geleneğe uygun olarak Mesih'in defin işlemini tamamlamaya çalışacaklardı. Daha sonra mezarın ağzına büyük bir kayanın yuvarlanmış olduğunu hatırladılar (Markos 16:4). Mezara doğru yürürlerken kayayı yerinden nasıl oynatacaklarını düşünüyorlardı.

Kadınlar mezarın yanına geldiklerinde kayanın zaten yerinden ayrılmış olduğunu gördüler. Kadınlardan biri, Mecdelli Meryem şehre koştu. İsa'nın öğrencileri ile konuşmak istiyordu. Diğer kadınlar mezara girdiler. Mezarın boş olduğunu gördüler! İsa'nın bedeni orada değildi. Sonra melek onlara göründü ve İsa'nın dirilmiş olduğunu söyledi. Ayrıca bunu İsa'nın öğrencilerine de söylemelerini istedi.

— Pazar sabahı yeri sallayan bir deprem oldu.
— Bir melek cennetten geldi Mesih'in mezarının ağzındaki taşı yuvarladı.
— Askerler korkuyla bayılıp yere yığıldılar ve sonra haber vermek üzere şehre gittiler.
— Bazı kadınlar baharatlarla Mesih'in mezarına gelip, defin işlemini tamamlamak istemişlerdi.

— Kadınlardan biri olan Mecdelli Meryem Mesih'İn öğrencilerine haber vermek üzere şehre geri döndü.
— Bir melek kadınlara Mesih İsa'nın dirildiğini söyledi.

Kadınlar şehre giderlerken İsa'nın öğrencilerinden ikisi mezara bakmak için geldiler. Bunlardan biri İsa'yı tanımadığını söyleyen Petrus, diğeri ise Yuhanna idi. Mesih İsa'nın bedenine sarılan kefenin hâlâ orada olduğunu gördüler. Sonra da şehre döndüler.

Fakat Mesih İsa'yı içtenlikle seven Mecdelli Meryem mezara geri döndü ve ağlamaya başladı. Mesih İsa'nın bedeninin çalınmış olması düşüncesine dayanamıyordu. Birisinin kendisine neden ağladığını sorduğunu duyan Meryem, bu kişinin o yerde görevli bekçi olduğunu düşündü. Fakat konuşan kişi ona "Meryem" diyerek adıyla seslenince, Mesih İsa ile karşılaşmış olduğunu anladı.

Meryem, İsa'nın öğrencilerine O'nu görmüş olduğunu anlattı. Diğer kadınlar gördükleri melek hakkında konuştular. Fakat insanlar

onlara inanmadı. Onlar kadınların hayal gördüklerini sandılar.

— Havarilerden ikisi (Petrus ve Yuhanna) Paskalya sabahında Mesih'in mezarını görmeye gidip, olanları anlamaya çalıştılar.
— Mesih'in bedeninin sarılmış olduğu kefen bezi halen mezardaydı.
— Mesih'in bedeninin çalındığını düşünen Mecdelli Meryem mezarın olduğu yerde ağlıyordu.
— Kendisine adıyla seslenildiğini duyan Meryem, kendisine konuşan kimsenin dirilmiş Mesih olduğunu anladı.

Bundan sonraki gün İsa'nın izleyicisi olan iki adam, Yeruşalim'ten birkaç mil uzakta bir köy yolunda yürümekte idi (Luka 24:13). Köyün adı Emmaus idi. Yabancı bir adam onlarla birlikte yürüyordu.

Bu iki adam, İsa'ya ne olduğu konusunda konuşuyorlardı. Adamlar üzüntülüydü ve O'nun ölümü konusunda kafaları karışmıştı. Onlarla birlikte yürüyen yabancı kişi (İsa) ise onlara, Kutsal Kitap'ı anlamadıklarını söyledi. İsa onlara "Mesih'in bu acıları çekmesi ve

yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi" diyerek açıklamalarda bulundu.

Emmaus'a vardıklarında adamlar yabancıya, kendi evlerinde kalmalarını teklif etti. O da, onlarla birlikte gitti. İçeri girdiler, akşam yemeği hazırlanmıştı. Sofrada bu yabancı adam (İsa) dua etti ve onlara ekmeği verdi. Bu yabancı adam, evin sahibi gibi davranıyordu. Aniden, adamlar O'nu tanıdı. O, İsa idi! İsa, gözlerinin önünden kaboluncaya kadar O'nu tanımamışlardı.

— Emmaus yolunda yürüyen iki öğrenci, yola yabancı bir adamla sohbet ederek devam ettiler.
— Bu yabancı adam Kutsal Kitap'tan konuşarak, İsa'nın neden ölmesi gerektiğini onlara açıkladı.
— Öğrenciler daha sonra bütün yol boyunca kendileri ile konuşan bu yabancı adamın İsa olduğunu anladılar.

Emmaus yolundaki iki adam, İsa'nın diğer öğrencilerine ne olduğunu anlatmak üzere Yeruşalim'e koşmaya başladılar. Petrus'un da İsa'yı canlı olarak gördüğünü öğrendiler.

Aniden, kapılar kilitli olmasına rağmen, İsa aralarında göründü.

Şaşkınlık içindeydiler ve O'nun İsa olduğuna inanamıyorlardı. İsa ise onlara imansız olmamalarını (inanlarını kaybetmemelerini) söyledi (Luka 24:25). Böylece Mesih İsa onlara, olması gerekenleri açıkladıkça imanda yenilendiler ve sevinçle doldular.

Bu olaylar olurken Tomas orada değildi. Diğerlerinin İsa'yı görmüş olduğu konusundaki sözlerine inanmamıştı. Tomas, onlara şöyle dedi: "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" (Yuhanna 20:25).

Bir sonraki hafta, tüm öğrenciler aynı odada toplanmıştı. Bu sefer aralarında Tomas da vardı. İsa bir kere daha gelerek aralarına karıştı. İsa Tomas'a "Parmağını uzat; ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol" dedi (Yuhanna 20:27).

Tomas diz üstü düşüp O'na imanını açıkladı. İsa daha sonra ona "Beni gördüğün için mi

iman ettin? "Görmeden iman edenlere ne mutlu!" dedi (Yuhanna 20:29).

İsa'nın bu sözleri, imanımız hakkındadır. Bizler O'nu yaşarken görmedik. Bizler, İsa'nın öldüğünü söyleyen çok sayıda farklı insanlarla bir arada bulunmaktayız. Fakat bizler farklı düşünmekteyiz. Kutsal Kitap O'nun diri olduğunu, daima yaşıyor olduğunu söylemektedir. Bizler de bunun doğru olduğuna iman ediyoruz.

— Mesih dirilmiş olarak öğrencilerine göründüğü zaman onlar önce buna inanamadılar.
— Öğrencilerden biri olan Tomas, Mesih dirilmiş olduğuna inanamadı. "O'nu görmem lazım, Mesih'in yaralarına dokunmam lazım; yoksa inanmam" demişti.
— Görmeden iman edere ne mutlu!

Mesih İsa ölümden dirilmiş olduğu için, tüm günahlarınızın bedelinin ödenmiş olduğunu biliyorsunuz. Biz bunu bölüm beşte inceledik. Günahlarınızdan her hangi birisinin İsa'nın ölümü aracılığı ile bağışlanmaması durumunda ise, Mesih İsa dirilmemiş demek olur.

Mesih İsa ölümden dirilmiş olduğu için, O'nun gerçekten Tanrı'nın Oğlu olduğunu da biliyoruz. Yahudi kurulu önünde İsa'nın yargılanmasını hatırlıyor musunuz? O, yemin ederek Tanrı'nın Oğlu olduğunu söylemişti. İsa bu konuda yalan söylemiş olsaydı, ölümü yenmiş olamazdı. Dolayısı ile, İsa ölümden dirildiğinde, doğru söylemiş olduğunu kanıtlamıştı. O gerçekten de Tanrı'nın Oğludur.

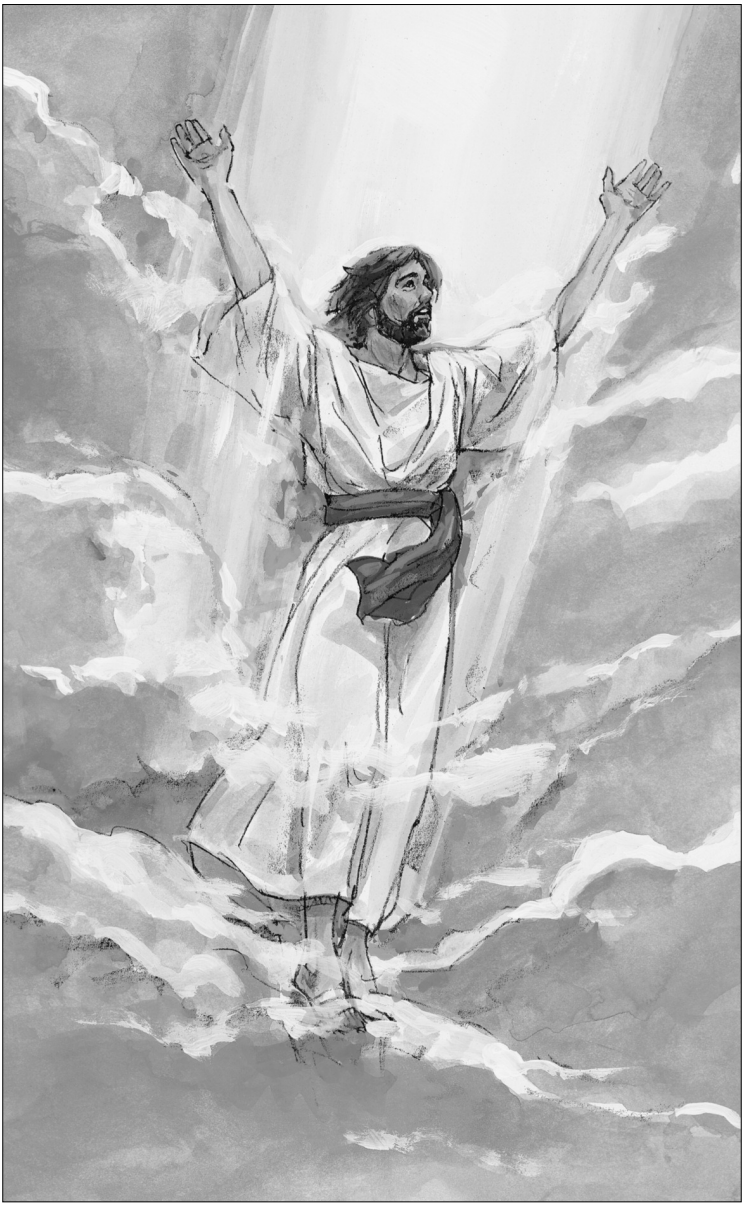
O'nun ölümden dirilişi, bizlerin de bir gün ölümden dirileceğini kanıtlamıştır. Mesih İsa bir gün tekrar geleceğini ve herkesin O'nu göreceğini söylemişti. Mesih'in tekrar geleceği o güne Yargı Günü diyoruz. O günde Mesih bizleri mezarlarımızdan diriltecek ve sonsuzluk boyunca kendisiyle yaşamamızı sağlayacaktır. O'nun tüm iman edenlere verdiği vaat budur. Mesih ölümden dirilmekle, bizleri de diriltebileceğini kanıtlamıştır.

— Mesih İsa'nın ölümden dirilmiş olması, bizlerin günahlarımızın bedelinin (cezasının) ödendiğinin ispatıdır.
— Eğer Mesih çarmıh ölümünden dirilmeseydi, bizler günahlarımızın bedelini kendimiz ödemek durumunda kalırdık.

— Mesih İsa kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça Yüksek Kurul önünde bildirmiştir (Luka 22:70).
— Eğer Mesih mezarda kalmış olsaydı, dirilmemiş olacaktı.
— Mesih bir gün tekrar geleceğini vaat etmiştir. O son günde herkesi yargı günü için diriltecektir.

Ölümden dirilişinden sonra, kırk gün boyunca İsa bu dünyada öğrencileri ile birlikte kaldı. Bir çok farklı yerde öğrencilerine görünüp onlarla vakit geçirdi. Bir keresinde beş yüz kişilik bir grupla birlikte oldu.

En sonunda İsa, öğrencilerini Yeruşalim'in dışında yüksek bir tepeye çıkardı. Orada bir bulut Mesih'in etrafını çevreledi ve öğrencilerinin gözü önünde göğe yükseldi (Elçilerin İşleri 1:9). O'nun göğe geri dönüşü bu şekilde olmuştur. Öğrenciler orada kalarak gökyüzüne bakakaldılar. Daha sonra aniden yanlarında iki melek belirdi ve onlara nereye baktıklarını sordu. Melekler şöyle dedi "Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz? Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl



Mesih İsa ölümden dirildi ve göğe yükseldi

gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir" (Elçilerin İşleri 1:11).

Herşey yazıldığı gibi olacak ve Mesih bir gün tekrar gelecek, sizi sonsuza dek birlikte yaşamak üzere yanına alacaktır. Mesih sizlerin günahları için ölmeye gelen Kurtarıcı Tanrı Oğlu'dur. Mesih İsa'nın ölümünün ve dirilişinin öyküsü, O'nun sizleri ne kadar çok sevdiğinin öyküsüdür. O, yaşamını sizler için verdi (Yuhanna 15:13; 10:11).[3]

Size sonsuz bir yaşam vermek için Mesih bir gün tekrar gelecektir.

— Mesih İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrı'nın Egemenliği hakkında konuştu (Elçilerin İşleri 1:3).
— I.Korintliler 15:6 … [dirilişinden sonra Mesih İsa] beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.

---

[3] Yuhanna 15:13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. Yuhanna 10:11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.

— Mesih Yeruşalim dışında bir tepeye öğrencilerini götürdükten sonra, onları gözü önünde bulutlarla birlikte birlikte göklere yükseldi.
— Mesih göğe yükseldikten sonra öğrencilerine görünen melekler, Mesih'in bir gün tekrar geleceğini hatırlattılar.

Bölüm Özeti – 6

Mesih'in çarmıh ölümünden sonraki Pazar Günü bir deprem oldu; Bir melek geldi ve Mesih'in mezarının girişindeki ağır taşı yuvarladı ve mezarın girişini açtı. Görevli muhafızlar korkudan ölü gibi yere yığıldılar. Sonra kendilerine geldiklerinde durumu haber vermek üzere şehre doğru kaçtılar.

Sabah erken saatlerde kadınlar defin işlemini tamamlamak üzere, Mesih'in bedeni mesh etmek üzere mezara geldiler. Kayanın yuvarlanarak uzaklaştığını görünce, içlerinden birisi olan Mecdelli Meryem durumu öğrencilerine anlatmak için koşarak uzaklaştı. Diğer kadınlar mezara girdiler. Oradaki melek, kadınlara İsa'nın dirildiğini söyledi. Mesih İsa yaşıyordu.

İsa'nın öğrencilerinden Petrus ve Yuhanna, mezarın boş olduğunu görmek için geldiler. Daha sonra Mecdelli Meryem geldi. Meryem, İsa'yı dirilmiş gören ilk kişiydi. Fakat diğer öğrenciler ona inanmadılar (Luka 24:11).

Daha sonra Mesih'in öğrencilerinden iki adam Emmaus köyüne giden yolda yürüyordu. Yabancı bir adam onlara katıldı. Onlara Kutsal Kitap'tan anlatarak Mesih'in neden acı çekerek öleceğini anlattı. Emmaus'ta evlerine vardıklarında, bu yabancının İsa Mesih olduğunu anladılar ve o anda İsa onların gözleri önünde kayıp oldu. Onlar da Yeruşalim'e koştular.

Mesih İsa ölümden dirilerek, öğrencilerine kırk gün boyunca göründü. Bir keresinde beş yüz kişilik bir kalabalık O'nu gördü. Son olarak Mesih, öğrencilerini Yeruşalim dışında bir tepeye çıkardı. Orada bulutlarla birlikte göğe yükseldi. İki melek ise, öğrencilere İsa'nın göklerden bir gün aynı şekilde geleceği vaadinde bulundu.



Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

The Death and Rising of Jesus Christ - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385410